

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

**uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego Gminy Kołobrzeg w części obrębu Grzybowo –
część druga**

Opracowanie:

mgr inż. Przemysław Malec

Przemysław Malec

aktualizacja: mgr inż. Rafał Odachowski

Rafał Odachowski

WROCLAW 03 czerwca 2024 r.

Spis treści

1.	Wprowadzenie	3
1.1.	Podstawa prawna, cel i zakres opracowania	3
1.2.	Metody pracy	3
1.3.	Informacje o zawartości, głównych celach projektu mpzp.....	4
2.	Ocena stanu i funkcjonowania środowiska oraz tendencje zmian przy braku realizacji mpzp	4
2.1	Charakterystyka środowiska przyrodniczego.....	4
2.2	Stan oraz tendencje przeobrażeń środowiska przyrodniczego	13
2.3.	Tendencje zmian w środowisku w przypadku braku realizacji projektu mpzp	17
3.	Analiza ustaleń projektu mpzp i ocena zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi	17
4.	Przewidywany wpływ realizacji ustaleń projektu mpzp na środowisko	20
4.1.	Wpływ realizacji ustaleń projektu mpzp na poszczególne elementy środowiska	20
4.2.	Oddziaływanie na formy ochrony przyrody	24
4.3.	Oddziaływanie projektu mpzp poza obszarem opracowania	30
4.4.	Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	30
4.5.	Informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych dokumentów powiązanych z projektem mpzp	30
4.6.	Kompleksowa ocena skutków wpływu ustaleń projektu mpzp na środowisko	30
5.	Metody analizy realizacji postanowień projektu mpzp	33
6.	Przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	33
7.	Rozpatrzenie rozwiązań alternatywnych do przyjętych w projekcie opisywanego dokumentu	34
8.	Informacje o celach ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, krajowym i lokalnym oraz powiązania z innymi dokumentami	34
9.	Streszczenie	35
10.	Spis literatury	38

1. Wprowadzenie

1.1. Podstawa prawna, cel i zakres opracowania

Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, która jednocześnie ustala zakres merytoryczny opracowania. Oświadczenie autora o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 wspomnianej ustawy, stanowi załącznik do prognozy.

Organ opracowujący projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest zobowiązany do sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko (art. 51, ust. 1) oraz przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji planu i zapewnienia w nim udział społeczeństwa (art. 54, ust 1 i 2). Art. 50 zobowiązuje do przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko także w przypadku wprowadzania zmian do już przyjętego dokumentu.

Projekt planu został zainicjowany uchwałą nr XIX/157/2016 Rady Gminy Kołobrzeg z dnia 20 września 2016 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kołobrzeg w części obrębu Grzybowo, zmienionej uchwałą nr X/103/2019 Rady Gminy Kołobrzeg z dnia 27 września 2019 r. w sprawie zmiany uchwały nr XIX/157/2016 Rady Gminy Kołobrzeg z dnia 20 września 2016 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kołobrzeg w części obrębu Grzybowo.

Celem sporządzenia prognozy jest ocena skutków (zarówno negatywnych, jak i pozytywnych), jakie mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenów oraz realizacji ustaleń projektu mpzp na środowisko, a w szczególności na różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne oraz zabytki, z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między tymi elementami. Prognoza identyfikuje przewidywane zagrożenia dla środowiska, które mogą powstać na terenach znajdujących się w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń mpzp.

1.2. Metody pracy

W trakcie przygotowania niniejszego opracowania rozpoznano walory i zasoby przyrodnicze, stan zagospodarowania, walory krajobrazowe, stan środowiska i istniejące zagrożenia oraz uciążliwości dla środowiska i zdrowia człowieka. Wykorzystano opracowania poruszające problematykę ochrony środowiska gminy, materiały kartograficzne, a także przeprowadzono wizję terenu.

Zastosowana w prognozie metoda polega na porównaniu aktualnego funkcjonowania środowiska obszaru z funkcjonowaniem przewidywanym jako skutek realizacji ustaleń projektu mpzp.

Realizacja ustaleń zawartych w projekcie mpzp spowoduje zróżnicowane zmiany w środowisku. Ich charakter, intensywność oraz zasięg uzależniony będzie od faktycznego sposobu zagospodarowania terenu oraz stopnia realizacji zapisów zawartych w projekcie analizowanego dokumentu.

Ocenę następstw realizacji mpzp dokonano z podziałem ze względu na wpływ na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego i antropogenicznego (w tym na zdrowie ludzi) znajdującego się w obrębie granic omawianego obszaru, uwzględniając wzajemne zależności między nimi. Wpływ na środowisko skutków realizacji ustaleń planu różnicuje się w zależności od:

- bezpośrednio oddziaływania – bezpośrednio, pośrednie, wtórne, skumulowane;
- okresu trwania oddziaływania – długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe;
- częstotliwości oddziaływania – stałe, chwilowe;
- charakteru zmian – pozytywne, negatywne, bez znaczenia;
- zasięgu oddziaływania – miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponadregionalne;

- trwałości przekształceń – nieodwracalne, częściowo odwracalne, odwracalne, możliwe do rewaloryzacji;
- intensywności przekształceń - nieistotne, nieznaczne, zauważalne, duże, zupełne.

Oddziaływanie na poszczególne komponenty środowiska zgodnie z przyjętymi założeniami przedstawiono również w formie tabelarycznej.

1.3. Informacje o zawartości, głównych celach projektu mpzp

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ma na celu ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zawarto w projekcie tekstu uchwały oraz na projekcie rysunku planu.

Przedmiotem planu jest przeznaczenie terenów pod: tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami, tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usług turystyki, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej, tereny zabudowy usług turystycznych, tereny zabudowy usług obsługi zaplecza turystów, tereny zabudowy usług turystycznych i usług zdrowia, tereny zabudowy usługowej, tereny zabudowy usługowej, składów i magazynów, tereny usług sakralnych, terenu usług publicznych, tereny obsługi komunikacji samochodowej i zabudowy usługowej, tereny zieleni urządzonej z usługami, tereny zieleni urządzonej z terenami sportu i rekreacji, tereny zieleni urządzonej, tereny lasów, tereny zieleni nieurządzonej, tereny rolnicze, tereny wód powierzchniowych śródlądowych, tereny dróg publicznych oraz tereny dróg wewnętrznych, ciągi pieszo-jezdne, ciągi piesze oraz tereny infrastruktury technicznej.

Podstawowym dokumentem, do którego nawiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kołobrzeg, przyjętego uchwałą nr XXI/217/2020 Rady Gminy Kołobrzeg z dnia 29 października 2020 r. Zgodność planu miejscowego ze Studium wymagana jest przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Oceniane opracowanie jest kolejną wersją projektu MPZP, który zostaje przedłożony wraz z prognozą do ponownego uzgodnienia przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie (prognozy z dnia 12 sierpnia 2023 r. oraz 14 kwietnia 2024 r.). W porównaniu do poprzednich wersji projektu, z granic planu zostały wyłączone następujące tereny: 4MN-U, 6MN-U, 39MN-U, 41-MNU, 59MN-U, 69MN-U, 70MN-U, 71MN-U, 75MN-U, 2UT, 13UT, 22UT, 23UT, 25UT, 35UT, 44UT, 1UP. Są to tereny zadrzewione położone na obszarze chronionego krajobrazu „Koszaliński Pas Nadmorski”.

2. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska oraz tendencje zmian przy braku realizacji mpzp

2.1 Charakterystyka środowiska przyrodniczego

Położenie geograficzne i administracyjne, zagospodarowanie

Obszar planu położony jest w północnej części wsi Grzybowo, w województwie zachodniopomorskim, w powiecie kołobrzeskim, w gminie Kołobrzeg, 6 km na zachód od Kołobrzegu. Granice planu wyznacza побереże Bałtyku na północy, ul. Kołobrzaska od wschodu i południa oraz ul. Zachodnia od wschodu.

Pod względem podziału na regiony fizyczno-geograficzne, obszar objęty niniejszym opracowaniem zlokalizowany jest w prowincji Niż Środkowoeuropejski, podprowincji Pobrzeża Południowobałtyckie, makroregionie Pobrzeże Szczecińskie, mezoregionie Wybrzeże Trzebiatowskie.

Zagospodarowanie terenu objętego projektem mpzp stanowią głównie tereny zurbanizowane z zabudową jednorodzinną, zabudową jednorodzinną pełniącą funkcje pensjonatów i rekreacyjną, zabudową związaną z turystyką (hotele, większe pensjonaty), usługi (w tym handlu i gastronomii) oraz zabudowa związana z działalnością gospodarczą. Częściowo pomiędzy zabudowaniami występują działki jeszcze niezagospodarowane z roślinnością trawiastą, zakrzaczeniami oraz porośnięte roślinnością wysoką. Na omawianym terenie występują także drogi, ciągi piesze i rowerowe oraz pozostała infrastruktura techniczna.

W północnej części obszaru, w pobliżu zabudowań występuje pas nieużytków porośniętych głównie roślinnością trawiastą. Zgodnie z mapami geodezyjnymi, obszar planu w części zurbanizowanej położony jest głównie na gruntach rolnych i pastwiskach, obszary w północnej części to głównie grunty leśne.

Budowa geologiczna, rzeźba terenu, złoża

Region, na którym znajduje się teren objęty opracowaniem, leży na styku dwóch głównych geologicznych jednostek strukturalnych Europy, do których należą: prekambryjska platforma wschodnioeuropejska oraz paleozoiczna platforma zachodnioeuropejska (paleozoiczna).

Podłoże prekambryjskie przykryte jest osadami, które tworzyły się w wyniku wielokrotnych transgresji i regresji wód morskich. W czasie transgresji następowała sedymentacja, a w czasie regresji następowała denudacja (niszczenie i erozja) wynurzonego lądu.

Wspólna dla obu platform pokrywa osadowa tworzyła się już w permie, ale głównie w mezozoiku i kenozoiku.

Według podziału geologicznego na jednostki strukturalne obszar gminy Kołobrzeg położony jest w północno-wschodniej części wału pomorskiego w granicach bloku Kołobrzegu. Antyklina Kołobrzegu stanowi najbardziej wydźwignięty obszar. Zachodnie skrzydło antykliny opada w kierunku synkliny trzebiatowskiej.

Powstanie wału pomorskiego związane jest z permskimi fazami orogenezy waryscyjskiej, które doprowadziły do przebudowy paleogeograficznej środkowej Europy oraz ruchami górotwórczymi w erze mezozoicznej – fazą starokimeryjską na przełomie triasu i jury oraz fazą młodokimeryjską na przełomie jury i kredy. Spowodowały one powstanie uskoków na platformie paleozoicznej. Na omawianym obszarze znajdował się wtedy zbiornik sedymentacyjny, którego dno wykazywało tendencje do okresowego obniżania się i wydźwigniania, czego efektem są naprzemianległe osady głębokiego morza i utworów szelfowych. Wypiętrzanie wału środkowopolskiego rozpoczęło się pod koniec kredy. Nasilenie ruchów na przełomie kredy i paleogenu spowodowało wzmożone procesy denudacyjne, w efekcie czego odsłonięte zostały utwory jurajskie. Procesy te zachodziły także w późniejszych okresach, czego wynikiem jest brak osadów trzeciorzędowych.

Decydujący wpływ na wszelką działalność na terenie objętym mpzp oraz szerzej, na terenie gminy Kołobrzeg mają utwory czwartorzędowe. Są to osady, które powstały na tym obszarze w okresie zlodowaceń (plejstocen) oraz te, które powstały po ustąpieniu lądolodu, a więc w ciągu ostatnich kilkunastu tysięcy lat (holocen). Utwory plejstocenyjskie zalegają bezpośrednio na utworach jurajskich. Miąższość ich waha się w granicach 50 – 100 m (średnio 60 m w obrębie obniżen nadmorskich i 70 – 100 m w obrębie wysoczyzny). Osady plejstocenyjskie zaliczono do trzech zlodowaceń: południowopolskiego, środkowopolskiego i północnopolskiego. Reprezentowane są one przez dwa lub trzy poziomy glin zwałowych rozdzielonych osadami wodnolodowcowymi, zastoiskowymi i rzecznyymi – żwirami, piaskami i ily zastoiskowe.

Holocen reprezentują utwory rzeczne, rzeczno-jeziorne, morskie, organogeniczne, eoliczne i antropogeniczne. Osady te występują przede wszystkim w obrębie pasa przymorskiego, przymorskiej doliny wód roztopowych, w dolinach rzek i w zagłębieniach bezodpływowych na wysoczyźnie. Osady rzeczne reprezentowane są przez piaski i piaski z domieszką mułków (mady rzeczne teras zalewowych) oraz piaski den dolinnych i zagłębien wytopiskowych. Sedymentacja piasków i mułków jeziornych miała miejsce w rozległym przybrzeżnym zbiorniku jeziornym, którego pozostałością jest płytkie, zarastające jezioro Resko Przymorskie. Osady jeziorne występują pod przykryciem torfów, piasków eolicznych oraz piasków morskich mierzei, a na powierzchni terenu pojawiają się w obrzeżeniu jeziora. W pobliżu Grzybowa utwory jeziorne zalegają z osadami rzecznyymi Błotnicy. Facjalnie są to piaski i mułki rzeczno - jeziorne z fauną ślimaków. Do osadów

organogenicznych rozwijających się w zagłębieniach wytopiskowych, w dolinach wód roztopowych, w dolinach rzek w obrębie terasy zalewowej i na równinach jeziornych należą torfy, gytie i namuły. Piaski ze żwirami, morskie, mierzei leżą transgresywnie na osadach jeziornych i organicznych na północ od jeziora Resko. Są one zwydmione w stropie bądź przykryte przez piaski eoliczne nadbrzeżnego wału wydmowego.

Piaski eoliczne występują również w obrębie równin piasków przewianych towarzyszących od południa wałowi wydmowemu, wkraczających stopniowo w obszar akumulacji jeziornej i bagiennej. Piaski morskie, plażowe, o niewielkiej miąższości, występują wąskim pasem wzdłuż całego wybrzeża.

Spąg utworów czwartorzędowych zalega głównie na poziomie 50 m p.p.t. osiągając pomiędzy Nowogardkiem i Nowym Borkiem oraz w rejonie Stramnicy 85 m p.p.m.

Rzeźba terenu nie jest znacznie zróżnicowana. Charakterystyczną cechą tych terenów jest równoleżnikowy układ form rzeźby terenu. Od strony morza w kierunku południowym znajdują się pasma plaż, wydm, pól zawydmowych, obniżień nadmorskich.

Omawiany obszar położony jest w części na najniższym poziomie wysoczyznowym, silnie zdenudowanym. Główna część tej wysoczyzny została zniszczona w wyniku procesów abrazyjnych brzegu morskiego.

Najniżej położony jest brzeg morski i przyległe poldery. W skład brzegu włączono plażę oraz wydmę. Plaża ulega ciągłym procesom akumulacyjnym i erozyjnym. Na większości brzegu ma ona średnią szerokość roczną 30-40 m. W obrębie brzegu morskiego zauważalny jest nieduży zanik plaży. Niemal na całym odcinku brzegu morskiego tuż za plażą wznosi się wał wydmowy o wysokości 2-12 m, a za nim zalega pole wydmowe, płaskie, położone 1-4 m n.p.m., częściowo zabudowane.

W obrębie wschodniej części wybrzeża Grzybowa, w której kończy się brzeg mierzejowy i niska wysoczyzna dochodzi do brzegu morskiego, występuje wał wydmowy nawiany na wysoczyznę. W obrębie plaży oraz w morzu występują płyty torfów.

W wyniku abrazji morskiej i cofania się wybrzeża, plaża wkracza na torfowiska przybrzeżne i w efekcie w wałach wydmowych odsłaniają się torfy.

Wysoczyzna morenowa w obrębie Grzybowa nie wykazuje cech krajobrazu polodowcowego, typowych dla moreny dennej. Jest ona tutaj płaska, położona 1-10 m n.p.m. Wysoczyzna ta wznosi się w kierunku południowym i dopiero tam ma ona charakter lekko falisty, z pagórkami, obniżeniami morenowymi i oczkami wytopiskowymi.

Cały teren Grzybowa zlokalizowany jest w granicach obszaru i terenu górniczego oraz złoża wód leczniczych Kołobrzeg II (źródło: Państwowy Instytut Geologiczny, <http://pgi.gov.pl>).

Wody powierzchniowe i zagrożenie powodziowe

Nieomal cała powierzchnia obrębu Grzybowa znajduje w zlewni rzek Parsęta i Błotnica. Dział wodny pomiędzy rzekami przebiega z północy na południe w centralnej części miejscowości. Na omawianym terenie w północno zachodniej części występuje niewielki ciek wodny Grzybowski Rów. Nieopodal w kierunku wschodnim stwierdza się niewielki rów melioracyjny.

Zgodnie z aktualnym planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, obszar objęty opracowaniem położony jest na styku jednolitych części wód powierzchniowych: nr RW600023432189 Błotnica z jeziorem Kamienica w zachodniej części i RW60002244999 Parsęta od Wielkiego Rowu do ujścia we wschodniej części planu.

Potencjalnym zagrożeniem powodziowym dla Grzybowa i okolic jest morze Bałtyckie. Na terenie objętym projektem planu można wyróżnić obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie Q 1% oraz obszary szczególnego zagrożenia powodzią w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia budowli ochronnych pasa technicznego pasa nadbrzeżnego brzegu morskiego. Na podstawie informacji zawartych na mapach zagrożenia powodziowego, wynika, że tereny zagrożone powodzią są ograniczone do niewielkich obszarów położonych bezpośrednio przy brzegu Bałtyku, z dala od terenów zabudowanych.

Wody podziemne

Według podziału hydrogeologicznego Polski omawiany obszar znajduje się w regionie kołobrzieszko-pomorskim (II) w rejonach Kołobrzegu (IIA), Rościenina (IIB) oraz podregionie trzebiatowskim.

W regionie kołobrzieszko-pomorskim główny poziom użytkowy występuje w utworach czwartorzędu na głębokości od kilkunastu do ponad 100 m. Na ogół charakteryzuje się miąższością od 10 do 40 m i wydajnościami od 20 do 80 m³h⁻¹. Lokalnie można uzyskać wartości wyższe. Podrzędny poziom użytkowy występuje w marglach kredy górnej i w piaskowcach, marglach, wapieniach i piaskach jury środkowej. Są to wody szczelinowe i porowo-szczelinowe o charakterze ciśnieniowym. Wydajności z tych poziomów są na ogół niewielkie i wahają się od kilku do około 40 m³h⁻¹. W rejonie Kołobrzegu (IIA) przeważnie brak poziomu użytkowego wód zwykłych, ponieważ występują tutaj płytko wody zmineralizowane typu chlorkowo-sodowobromkowego.

Niewielki obszarowo rejon Rościenina wyznaczają w przybliżeniu punkty: Charzyno-Budzistowo-Niekanin-Ząbrowo. Poziom użytkowy występuje w strukturze czwartorzędowej, na głębokości od 2 do 10 metrów. Miąższość warstwy wodonośnej zawiera się od 30 do 40 metrów, przy wydajnościach od 70 do 200, a niekiedy nawet powyżej 200 m³h⁻¹. Wody posiadają zwierciadło swobodne, lub są pod nieznacznym ciśnieniem, tj. do 100 kPa.

Czwartorzędowe piętro wodonośne nie tworzy ciągłych poziomów wodonośnych, a jakość wód jest średnia – najczęściej zawierają ponadnormatywne zawartości żelaza i manganu. Generalnie odpływ wód podziemnych skierowany jest ku morzu. Głębokość występowania wód podziemnych pierwszego poziomu wodonośnego nawiązuje w zarysie podstawowym do ukształtowania powierzchni terenu i jest stosunkowo słabo zróżnicowana, co wynika z równinnego charakteru powierzchni terenu. W obrębie płaskich i rozległych den pradolinnych i dolinnych wody podziemne występują do głębokości 1 m. Szerokość tych stref wynosi z reguły do kilkuset metrów. Największe powierzchnie z płytko zalegającymi wodami (hydroizobata 1 m) znajdują się w dolinie Parsęty w okolicy Zieleniewa oraz w obniżeniu Wielkiego Rowu i Strużki, gdzie szerokość strefy przekracza 3 km szerokości. Na obszarach wysoczyzny wody podziemne występują na ogół na głębokości od 2 do 5 m p.p.t.

Zgodnie z aktualnym planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2016 r., poz. 1967), obszar objęty opracowaniem zlokalizowany jest w obrębie jednolitych części wód podziemnych nr PLGW60009.

Omawiany obszar objęty planowanym mpzp położony jest poza zasięgiem głównych zbiorników wód podziemnych.

Klimat lokalny

Według regionalizacji klimatycznej przeprowadzonej przez A. Wosia (1999), omawiany teren leży w granicach regionu Środkowonadmorskiego, który wyróżnia się znaczną liczbą dni z pogodą umiarkowanie ciepłą (153). Ten typ pogody najczęściej jest notowany jako deszczowy (76 dni) lub bez opadu (77 dni). Dni z pogodą umiarkowanie ciepłą, pochmurną i z opadem jest tu ponad 53. Mało jest dni bardzo ciepłych i jednocześnie słonecznych. W porównaniu z innymi regionami jest tu najwięcej dni z pogodą umiarkowanie ciepłą, pochmurną i z opadem. Dni takich jest ponad 53. Bardzo często notowana jest tutaj pogoda chłodna z dużym zachmurzeniem bez opadu. W porównaniu z innymi regionami Polski jest tutaj najmniej typów pogody mroźnej. Niewielką częstość mają także dni z pogodą bardzo ciepłą słoneczną oraz dni z pogodą przymrozkową. Dni z typami pogody przymrozkowej jest 66 a mroźnej 26.

Według Prawdzica niemal cały obszar gminy Kołobrzeg znajduje się w krainie klimatycznej zwanej Krainą Nadmorską. Klimat tej krainy kształtowany jest w znacznym stopniu przez morze. Jest to klimat charakteryzujący się małą ilością opadów (ok. 600 mm), krótkim okresem występowania zimy oraz okresu wegetacyjnego, małą ilością dni gorących, dużą wietrznością, dominacją w ciągu roku wiatrów z sektora południowego i zachodniego, dużą wilgotnością powietrza i bodźcowym oddziaływaniem na ludzi. Najcieplejszymi miesiącami są lipiec i sierpień (16,1 – 16,3° C), a najzimniejszy luty (-1,4° C), średnia roczna temperatura wynosi 7,5 – 7,9° C. Najwięcej opadów jest w lipcu i sierpniu, a najmniej w lutym i marcu. Najbardziej niekorzystne są całodziennie opady i mgły. Łącznie jest ich w roku 41, oczywiście w okresie

listopad – luty. W obrębie gminy występuje duża ilość wiatrów, o czym świadczy 3,2% dni ciszy w roku. Zdecydowanie przeważają wiatry z sektora SE, S, SW i W tylko w okresie wiosny i lata stosunkowo dużo wiatrów jest z kierunku NE i SW, a w okresie wiosny i lata dominują wiatry z kierunku NE i SW. W pasie wybrzeża szerokości do 10 km w głąb lądu zaznacza się wpływ bryzy morskiej. Wówczas do południa wiatr wieje z lądu w kierunku morza a po południu gdy nagrzej się ziemia z morza na ląd. Bryza występuje szczególnie w okresie dużego nasłonecznienia.

Klimat lokalny modyfikowany jest warunkami topograficznymi, bliskością kompleksów leśnych, pól uprawnych oraz obecnością wód powierzchniowych i terenów podmokłych. Obniżenia terenowe narażone są na występowanie zjawiska inwersji termicznej – na nocne spływy schłodzonych mas powietrza, co sprzyja tworzeniu zastoisk zimnego powietrza i mgieł. Zjawiska takie występują zwłaszcza późnym latem, jesienią i zimą.

W miejscach zabudowanych mogą występować podwyższone temperatury powietrza (o 1 - 2 st. C). Na terenach nieosłoniętych zwiększa się prędkość wiatru. Występujące w przestrzeni rolnej zadrzewienia i zakrzewienia działają modyfikująco na warunki klimatu miejscowego hamując prędkość wiatru, spowalniając obieg wody i ograniczając parowanie wody z gleb. Zwarte tereny leśne wyróżniają się wyrównanym profilem termicznym dobowym i rocznym (wyższe minimum i niższe maksimum), zwiększoną wilgotnością względną powietrza i niższymi jej amplitudami w ciągu doby, dużą zawartością fitoncycydów (olejków eterycznych), zwiększoną zawartością ozonu itp. Obszary leśne zaburzają swobodne przemieszczanie mas powietrza zmieniając ich kierunek oraz tworząc nisze o charakterze czasowym, w których powietrze stagnuje. Ze względu na małe kontrasty temperatury i wilgotności wpływają łagodząco na tereny sąsiednie.

Gleby

Istotny wpływ na przebieg procesów glebotwórczych wywierają warunki klimatyczne i związana z nimi roślinność naturalna. Od klimatu zależy między innymi charakter zwietrzliny, nawilgocenie gleby, okres i warunki wegetacji roślin, przyrost masy biologicznej i tempo jej rozkładu. Rodzaj roślinności decyduje z kolei o odczynie ściółki i jakości rozkładającej się materii organicznej. Strefowe zróżnicowanie tych czynników glebotwórczych prowadzi do powstania strefowych typów gleb. Gmina Kołobrzeg leży w granicach regionu KołobrzESCO-Darłowskiego (Dylewski J. i inni, 1981). Region ten cechuje się dominacją utworów moreny dennej (gliny), o rzeźbie falistej lub płaskiej. W dolinach rzecznych występują gleby torfowe i mułowo - torfowe. Większość gleb tego regionu wytworzona jest z glin lekkich, w górnych poziomach najczęściej płytko spiaszczonych. Uwilgotnienie tych gleb jest w większości właściwe. Dość często jednak spotyka się gleby okresowo podmokłe, związane z przebiegiem większych i mniejszych cieków. Dominują gleby wytworzone z piasków gliniastych mocnych i piasków gliniastych lekkich.

Na obszarze gminy Kołobrzeg dominują gleby płowe, które należą do gleb brunatnoziemnych. Występują one na wysoczyźnie, a więc we wschodniej, południowej i zachodniej części gminy. Na obszarze pradoliny występują gleby hydrogeniczne – mułowo-torfowe oraz torfowe i murszowo-torfowe. Są to gleby wytworzone z torfów niskich i gytii. Gleby tego typu są charakterystyczne dla podmokłych, zatorzonych pradolin na obszarze Pomorza Zachodniego. Gleby pobagienne powstają w wyniku osuszania i w efekcie obniżania się poziomu wód gruntowych. Inne typy gleb występują na znacznie mniejszych powierzchniach. Przykładem są gleby typu glejowego występujące w obniżeniu terenu pomiędzy Kołobrzegiem, a Grzybowem. Należą one do gleb semihydrogenicznych. Z kolei w południowozachodnim sąsiedztwie Kołobrzegu, wzdłuż granicy pradoliny ciągnie się niewielka strefa występowania gleb brunatnych wytworzonych głównie z glin i utworów pyłowych. Na wybrzeżu dominują piaski luźne.

Zgodnie z dostępnymi materiałami geodezyjnymi, na terenie grzybowa występują grunty rolnicze, łąki i pastwiska i lasy IV i V klasy bonitacyjnej.

Świat przyrody

Zróżnicowanie siedlisk i tym samym roślinności potencjalnej w gminie Kołobrzeg jest znaczne. W szerokim pasie nadmorskim lokowane są siedliska nadmorskiego boru bażynowego *Empetro nigri-Pinetum*, które w istocie stanowią wąskie pasmo siedlisk na zapleczu otwartych wydm. Kształtowanie się tych inicjalnych siedlisk leśnych zostało zaburzone w wyniku stabilizacji

wydm i zalesienia potencjalnych siedlisk tego zespołu leśnego plantacjami gatunków obcych, w tym zwłaszcza sosny hakowatej, czarnej i kosodrzewiny. Od południa pasmo potencjalnych borów bażynowych sąsiaduje z rozległymi siedliskami pomorskiego lasu brzoźowo-dębowego *Betulo-Quercetum roboris* wraz z kompleksem brzezin i borów bagiennych *Betuletum pubescentis* i *Vaccinio uliginosi-Pinetum* i fragmentami nieleśnych torfowisk z rzędów: *Sphagno-Ericetalia* i *Sphagnetalia magellanici* w obrębie rozległego torfowiska wysokiego między Dźwirzynem i Grzybowem. Obniżenia pradolin stanowią siedliska łągów jesionowo-olszowych *Circaeo-Alnetum* oraz bagiennych lasów olszowych *Ribeso nigri-Alnetum*. Wzniesienia dennomorenowe to siedlisko żyznych buczyn niżowych *Melico-Fagetum*, z wyjątkiem uboższych siedlisk w części gminy położonej na wschód od doliny Parsęty (kompleks potencjalnego kwaśnego lasu bukowo-dębowego *Fago-Quercetum*) oraz w części południowej (kompleks borów świeżych *Leucobryo-Pinetum*).

Flora roślin naczyniowych Gminy Kołobrzeg obejmuje co najmniej ok. 718 gatunków roślin. Na zróżnicowanie flory wpływa zróżnicowanie siedlisk i antropopresji. Liczne antropofity związane są głównie ze strefą podmiejską Kołobrzegu i rozrastającymi się miejscowościami nadmorskimi (Zieleniewo, Grzybowo, Dźwirzyno). Z drugiej strony znajdują się tu obszary słabo przekształcone i półnaturalne (torfowisko między Dźwirzynem i Grzybowem, dolina Parsęty). Liczne antropofity wprowadzane były do środowiska poza miejscowościami zwłaszcza w pasie nadmorskim. Istotną rolę ze względu na duży udział powierzchniowy odgrywają tu rośliny występujące w zbiorowiskach segetalnych, zwłaszcza upraw zbożowych, w mniejszym stopniu okopowych, poza tym rośliny łąk wilgotnych i świeżych. Dla tych dominujących powierzchniowo grup ekologicznych zwraca jednak uwagę niewielki udział gatunków rzadko spotykanych i zagrożonych, co świadczy o długotrwałym i silnym przekształcaniu siedlisk w krajobrazie rolniczym. Poza pasem nadmorskim także siedliska borowe (w każdym razie zajmowane przez bory i lasy mieszane z dużym udziałem brzoź) cechują się raczej ubogim składem gatunkowym. Najciekawsze i obfitujące w gatunki rzadko spotykane grupy ekologiczne to rośliny występujące na: wydmach i w lasach nadmorskich, torfowiskach i lasach bagiennych, solniskach i żyznych lasach liściastych. W skali całej gminy te najciekawsze grupy ekologiczne flory zajmują niewielkie powierzchnie. Kluczowe dla zróżnicowania gatunkowe gminy są obszary o randze istotnej w skali regionu i kraju: pas wydm i lasów nadmorskich, torfowisko wysokie Dźwirzyno, solniska pod Budzistowem. Rangę regionalną lub lokalną posiadają: dolina Parsęty, mokradła nad Jeziorem Resko Przymorskie, kompleksy żyznych lasów liściastych na południe od Karcina i na północ od Stramnicy.

Gmina Kołobrzeg stanowi obszar o bardzo dużych walorach faunistycznych. Wpływ na to ma obecność na terenie lasów, mokradeł, stawów, jez. Resko i rozległych łąk. Największe walory faunistyczne, zwłaszcza awifaunistyczne skupiają się na terenie stawów w Głowaczewie oraz na i w rejonie jez. Resko. O bogactwie fauny świadczą stwierdzone cenne gatunki zwierząt m.in. bąk, derkacz, błotniak stawowy, żuraw, rybitwa rzeczna i gąsiorek. Na obszarze Gminy Kołobrzeg opisano:

- ponad 170 gatunków bezkręgowców;
- 12 gatunków płazów i gadów,
- niemal 200 gatunków ptaków,
- ponad 30 gatunków ssaków,
- 25 gatunków ryb i minogów.

Teren gminy stanowi istotne miejsce do bytowania wielu gatunków zwierząt podlegających ochronie, w tym dość licznej grupie zwierząt z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej oraz umieszczonych w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt oraz na Polskiej czerwonej liście zwierząt.

W odniesieniu do omawianego terenu, najcenniejsze zespoły roślinne oraz przedstawiciele chronionych i rzadkich gatunków flory i fauny występują przede wszystkim na obszarze Natury 2000 Wybrzeże Trzebiatowskie oraz Trzebiatowsko-Kołobrzegi Pas Nadmorski, a także w obrębie projektowanego użytku ekologicznego „Uroczysko Grzybowo” w północno-wschodniej części Grzybowo. Większa część planowanego mpzp położona jest na terenach zurbanizowanych, stąd należy spodziewać się tu gatunków roślin i zwierząt typowych dla obszarów związanych z siedzibami ludzkimi.

Zgodnie z opracowaniem „Waloryzacja przyrodnicza Gminy Miasto Kołobrzeg”, na większości obszaru nie identyfikuje się stanowisk chronionych roślin i zwierząt (mapa nr 4

„Rozmieszczenie stanowisk chronionych gatunków flory i fauny na tle obszarów Natura 2000”). Chronione gatunki roślin znajdują się w obrębie planowanego użytku ekologicznego. Tereny o wysokich walorach przyrodniczych znajdują się na północ od obszaru planu, w pasie lasów. Wyszczególniono tam szereg stanowisk roślin objętych ochroną, a także rzadkich.

Obiekty i obszary chronione

Na terenie objętym planowanym mpzp występują obszary chronione na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody, którymi są: Obszar Natura 2000 Wybrzeże Trzebiatowskie PLB320010, Obszar Natura 2000 Trzebiatowsko Kołobrzeski Pas Nadmorski PLH320017, Obszar Chronionego Krajobrazu "Koszaliński Pas Nadmorski", a także siedliska przyrodnicze oraz stanowiska chronionych roślin i zwierząt. Ponadto na terenie planu wyznaczono obszar pod projektowany użytek ekologiczny „Uroczysko Grzybowo”. W bezpośrednim sąsiedztwie omawianego terenu zlokalizowany jest Obszar Natura 2000 Zatoka Pomorska PLB990003.

Obszar Chronionego Krajobrazu Koszaliński Pas Nadmorski

Teren objętym planem znajduje się w Obszarze Chronionego Krajobrazu Koszaliński Pas Nadmorski, ustanowionym Uchwałą Nr X/46/75 WRN w Koszalinie z dnia 17.11.1975 r. w sprawie stref chronionego krajobrazu (Dz.U. WRN w Koszalinie z dnia 2.12.1975 r. nr 9 poz. 49).

Północną granicę chronionego krajobrazu stanowi wybrzeże Bałtyku. Koszaliński Pas Nadmorski dochodzi do morza nieopodal miejscowości Dźwirzyno biegnie w kierunku wschodnim przez Grzybowo, miasto Kołobrzeg do miejscowości Malechowo (gm. Sianów).

Ustawowo obszar chronionego krajobrazu obejmuje wyróżniające się tereny o różnych typach ekosystemów, w których powinno się zapewnić stan względnej równowagi ekologicznej systemów przyrodniczych.

Koszaliński Pas Nadmorski utworzony został w celu ochrony krajobrazu i naturalnych walorów środowiska przyrodniczego w szczególności pobraża Bałtyku wraz z pasem wydym oraz największymi w byłym województwie koszalińskim przymorskimi jeziorami: Jamno, Bukowo, Kopań. Przedmiotem ochrony na chronionym obszarze są przede wszystkim: bioróżnorodność, nadmorskie łąki podmokłe oraz szlaki wędrownie ptaków wróblowatych i drapieżnych.

W okolicy Kołobrzegu niezwykle walory krajobrazowe tworzą wydmy nadmorskie, tereny leśne oraz łąki z roślinnością halofilną. Na tym obszarze zachowany jest pas drzewiastej i zaroślowej roślinności wydymowej wraz z podmokłymi łąkami i trzcinowiskami na zapleczu wydym wraz z efektownymi frezami i piaszczystymi plażami. Tutaj gniazdują ptaki wróblowate oraz jastrząb gołębiarz, myszołów zwyczajny, zniczek oraz lęgnie się sieweczka obroźna.

Natura 2000 – obszary ptasie „Wybrzeże Trzebiatowskie” (PLB320010)

Niewielki, zachodni fragment planu położony pomiędzy ul. Kołobrzeską i Bałtycką położony jest w obrębie obszaru Natura 2000 „Wybrzeże Trzebiatowskie” (PLB320010).

Jest to obszar o powierzchni ok. 31 757,6 ha rozciągający się wzdłuż wybrzeża Bałtyku od miejscowości Kamień Pomorski do Grzybowo koło Kołobrzegu. Krajobraz odznacza się tu występowaniem zbiorowisk związanych z bezpośrednim oddziaływaniem morza. Dominują siedliska na podłożu piasków akumulacji morskiej, na których potencjalnym zbiorowiskiem jest nadmorski bór bażynowy. Zespół ten jest najbardziej rozprzestrzenionym typem roślinności leśnej w strefie wydym nadmorskich w obszarze. Pas wydym nadmorskich z wykształconą wydumą białą i wydumą szarą rozciąga się w granicach obszaru między Pogorzelicą a Kołobrzegiem. Na zapleczu ustabilizowanych wydym ciągnie się pas borów i lasów mieszanych. Od Niechorza, aż do ujścia Regi wydmy osiągają do 40 m wysokości n.p.m. tworząc formy o kształtach parabolicznych oraz dużych barchanów. Dalej na zachód, aż do ujścia Parsęty, pas wydym nadmorskich jest znacznie węższy i składa się jedynie z pojedynczych wałów ciągnących się wzdłuż linii brzegowej. W wielu miejscach są one jednak niemal zupełnie zniszczone przez procesy abrazyjne. Przybrzeżna akumulacja piasków odcięła od morza jeziora Resko Przymorskie (5,8 km², głębokość 2,5 m) oraz Liwia Łuża (2,1 km², głębokość 1,7 m). Na wschód od niego położone jest tzw. Bagno Pogorzelićkie (jez. Konarzewo), zbiornik wytopiskowy, ale o bardzo posuniętym procesie zarastania i wypłykania (głębokość do 2,0 m). Między pasem wydym a Pradoliną Pomorską

rozpościera się nisko położona równina denno-morenowa, dochodząca miejscami do 20 m n.p.m. Ponad nią wznoszą się jedynie pojedyncze pagórki kemów.

W ostoi w pasie przymorskim wykształciły się gleby bielcowe, w obniżeniach Pradoliny Pomorskiej występują gleby bagienne, na południowych krańcach ostoi na równinie morenowej dominują gleby brunatne.

W ostoi dominują obszary rolnicze. Ich trzon stanowią siedliska łąkowe, na których po kilkunastoletniej przerwie przywracane jest gospodarowanie (głównie wykaszanie). W zachodniej części ostoi teren jest często zalewany przez wody rzeki Świniec i Niemica. Znaczną powierzchnię terenów zalewanych porasta trzcina i wikliny nadrzeczne. Lasy i zadrzewienia pokrywają tylko ok. 13% powierzchni ostoi i jedynie między Pogorzelicą a Mrzeżynem tworzą zwarty kompleks, na pozostałym obszarze ich fragmenty są rozproszone w krajobrazie rolniczym. Obecność wilgotnych łąk w dolinach rzecznych, torfowisk, jezior, a także rozproszonych zadrzewień i lasów, tworzących różnicowany, mozaikowy krajobraz, sprzyja występowaniu bogactwa ornitofauny.

W ostoi odnotowano 205 gatunków ptaków, z czego 144 lęgowe. Stwierdzono 49 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, w tym 27 to ptaki lęgowe na tym obszarze. Notowano tu 24 gatunki z Polskiej Czerwonej Księgi Zwierząt, spośród których sześć regularnie gniazduje na terenie ostoi. Na obszarze ostoi gnieździ się około 2% liczebności populacji krajowej gęgawy, 3% populacji krajowej ohara, ponad 1% populacji krajowej kani rudej oraz śmieszki, podróżniczka i słowika szarego. Stanowi ona także ważne miejsce lęgowe dla błotniaka łąkowego oraz derkacza.

Na terenie ostoi podczas migracji zatrzymują się duże stada ptaków blaszkodziobych (gęś zbożowa, gęś białoczelna, gęgawa, świstun), siewkowatych (czajka, siewka złota) oraz żurawi. Na terenie obszaru Natura 2000 znajdują się 3 rezerваты przyrody: Roby (84,40 ha), Nadmorski bór bażynowy w Mrzeżynie (8,92 ha, 2010), Jezioro Liwia Łuża (239,68 ha, 1959) oraz niewielka, zachodnia część obszaru chronionego krajobrazu Koszaliński Pas Nadmorski (36 229 ha, 1975). Przedmiotem ochrony w obszarze są następujące gatunki ptaków: A074 kania ruda *Milvus milvus*, A084 błotniak łąkowy *Circus pygargus*, A122 derkacz *Crex crex*, A127 żuraw *Grus grus*, A160 kulik wielki *Numenius arquata*, A193 rybitwa rzeczna *Sterna hirundo*, A222 sowa błotna *Asio flammeus*, A229 zimorodek *Albedo atthis*, A272 podróżniczek *Luscinia svecica*, A307 jarzębatka *Sylvia nisoria*, A338 gąsiorek *Lanius collurio*, A039 gęś zbożowa *Anser fabalis*, A041 gęś białoczelna *Anser albifrons*, A043 gęgawa *Anser anser*, A048 ohar *Tadorna tadorna*, A051 krakwa *Anas strepera*, A179 śmieszka *Larus ridibundus*, A270 słowik szary *Luscinia luscinia*, A371 dziwonia *Carpodacus erythrinus*.

Natura 2000 – obszary siedliskowe „Trzebiatowsko-Kołobrzeski Pas Nadmorski” (PLH320017)

Północny fragment planu położony jest w obrębie obszaru Natura 2000 „Trzebiatowsko-Kołobrzeski Pas Nadmorski” (PLH320017).

Ostoja o powierzchni 17 469,79 ha obejmuje dobrze zachowany fragment zróżnicowanego geomorfologicznie wybrzeża Bałtyku: brzegi klifowe, wydmy, mierzeje odcinające lagunowe jeziora przymorskie, płytkie ujścia rzek. Typowo wykształcony układ pasowy biotopów obejmuje pas wód przybrzeżnych, plażę z pasami kidziny, wydmy białe oraz wydmy szare z charakterystyczną roślinnością psammofilną i wydmy brunatne, porośnięte borami bażynowymi. Na odcinkach dyluwialnych rozwija się pomorski las brzoźowo-dębowy. Na zapleczu pasa wydmorego spotkać można lasy bagienne i lęgowe, wykształcone częściowo na podłożu torfowym: wokół jeziora Liwia Łuża, między Włodarką a Mrzeżynem oraz na południowy wschód od Dźwirzyna. Na południowy wschód od Kołobrzegu rozciąga się duży kompleks leśny z dominacją żyznych buczyn, ale także z udziałem dobrze wykształconych grądów, łęgów, olsów oraz z zachowanymi fragmentami starodrzewu (Kołobrzeski Las).

Charakterystycznym elementem pasa brzegowego są jeziora lagunowe, oddzielone od morza wąskim pasem mierzei: Resko Przymorskie i Liwia Łuża. Pełnią ważną rolę jako ostoje ptaków, obfitują także w cenne gatunki flory. Nad jeziorem Liwia Łuża odnaleziono niewielkie stanowisko selerów błotnych. Od południa obszar Ostoi zamknięty jest rozległym, pasmowym obniżeniem Pradoliny Bałtyckiej, w dużym stopniu wypełnionej pokładami torfów niskich, w większości odwodnionych w przeszłości i wykorzystywanych jako użytki zielone. Obszar pradoliny przecięty jest siecią kanałów oraz mniej lub bardziej naturalnych cieków (m. in. Rega, Stara Rega, Czerwona). Obecnie duży procent powierzchni pradoliny nie jest użytkowany rolniczo. Na

obrzeżach pradoliny obserwuje się rozwój zarośli z udziałem woskownicy europejskiej (Roby, Dźwirzyno).

Ostoja odznacza się wysokim stopniem reprezentatywności siedlisk, typowych dla południowego wybrzeża Morza Bałtyckiego. Głównym walorem obszaru jest dobry stan zachowania typowych biotopów tworzących pas nadmorski, w szczególności kompleksu borów bażynowych. W obrębie ostoi występuje jedno z bardziej rozległych skupisk roślinności halofilnej w Polsce (na północ od Włodarki). W okolicach Robów i Stramniczki występują niewielkie, ale cenne florystycznie mszarne torfowiska typu bałtyckiego.

W odniesieniu do terenów ostoi będących w obrębie planowanego mpzp stwierdzono występowanie stanowisk gatunków chronionych roślin (jarzębu szwedzkiego i tajeży jednostronnej) oraz nw. siedlisk:

- 2180 Lasy mieszane i bory na wydmach nadmorskich;
- 2120 Nadmorskie wydmy białe (*Elymo-Ammophiletum*);
- 2130 Nadmorskie wydmy szare
- 2170 Nadmorskie wydmy białe z zaroślami wierzby piaskowej.

Natura 2000 – obszary ptasie „Zatoka Pomorska” (PLB990003)

Od strony północnej teren planu graniczy z obszarem „Zatoka Pomorska” PLB 990003. Jest to obszar morski o powierzchni 309 155 ha, położony wzdłuż zachodniej części wybrzeża polskiego. Jest to akwen o dużym zróżnicowaniu dna morskiego – od piaszczystych ławic, po rozległe żwirowiska i gładzowiska. Centralną część Zatoki Pomorskiej zajmuje rozległe wypłylenie zwane Ławicą Odrzańską, gdzie głębokość sięga do 8 m. Dno Ławicy pokryte żwirem i gładzami stanowi dogodnie siedlisko dla rozwoju fauny mięczaków i dużych glonów morskich. Akwen to miejsce rozrodu śledzia i dojrzewania ryb płastugokształtnych oraz żerowisko dla ptaków zimujących i migrujących. Występuje tutaj 1 siedlisko z zał. I DS: piaszczyste ławice podmorskie (1110).

Z gatunków ptaków wymienionych w zał. I DP stwierdzono perkoza rogatego, nura rdzawoszyjego i czarnoszyjego, bielaczka. Ponadto występują tu gatunki ptaków migrujących nie wymienione w zał. I DP: perkoz dwuczuby i rdzawoszyi, lodówka, markaczka, uhla, tracz długodzioby, nurnik. Podstawowym zagrożeniem dla obszaru są: zanieczyszczenia wód, spowodowane wielkopowierzchniowymi spływami nutrientów i niesione nurtem rzek wpadających do morza, plany lokowania tu farm elektrowni wiatrowych oraz rybołówstwo z użyciem sieci stawnych i sznurów hakowych, a także nadmierny rozwój turystyki na wybrzeżu.

Planowany użytek ekologiczny „Uroczysko Grzybowo”

W północno – wschodniej części planu wyznaczono granice projektowanego użytku ekologicznego „Uroczysko Grzybowo”. Według opracowania pt. „Waloryzacja przyrodnicza gminy Kołobrzeg” (Biuro Konserwacji Przyrody, 2015 r.) przedmiotem i celem powinna być ochrona unikalnych walorów różnorodności biologicznej oraz ochrona łąkowej awifauny wodno-błotnej.

Rozlewisko i staw z fragmentem torfowiska wysokiego przy ul. Zachodniej koło Grzybowa sąsiaduje z mokradłami w strefie przymorskiej. Jest to łąkowisko wielu chronionych, drobnych ptaków wróblowatych. Miejsca rozrodu zaskrońca zwyczajnego, jaszczurki zwinki, padalca zwyczajnego, żab zielonych, ropuchy szarej oraz bytowania gatunku z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej - bobra europejskiego.

Jest to obiekt ważny w skali regionalnej, spełnia wymogi Konwencji o obszarach wodno-błotnych. Zagrożeniem dla użytku jest odwodnienie obszarów podmokłych, zaśmiecanie, płoszenie ptaków podczas okresu łąkowego, wypalanie trawy i trzciny. Jednocześnie wskazuje się oczyszczenie terenu ze śmieci; wytyczenie, oznakowanie i opisanie szlaków turystycznych. Proponuje się wprowadzenie zakazu odwadniania terenu oraz koszenia trzciny.

Zgodnie z dostępnymi materiałami, na obszarze planowanego użytku ekologicznego stwierdzono stanowiska chronionych roślin: jarzębu szwedzkiego i tajeży jednostronnej, a także wiciokrzewu pomorski, będącego pod ochroną częściową. Ponadto na omawianym obszarze stwierdzono m.in. stanowiska paprotki zwyczajnej, kruszyny pospolitej, kaliny koralowej, konwalii majowej. Ponadto występują tu siedliska: Nadmorskie wydmy białe (*Elymo-Ammophiletum*), Lasy mieszane i bory na wydmach nadmorskich, Nadmorskie wydmy z zaroślami wierzby piaskowej („Waloryzacja przyrodnicza gminy Kołobrzeg” - Biuro Konserwacji Przyrody, 2015 r.).

W zachodniej części terenu rozpoznano płaty zmiennowilgotnych łąk trzęślicowych o zróżnicowanej wielkości. Oprócz tego w części północnej występują fragmenty łągów wierzbowych, topolowych, olszowych i jesionowych.

2.2 Stan oraz tendencje przeobrażeń środowiska przyrodniczego

Informacje o problemach środowiska istotnych z punktu widzenia projektu mpzp

Istniejące problemy ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, to:

- zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych wynikające z niedostatecznego skanalizowania obszaru i nadmiernego zużycia środków chemicznych w rolnictwie;
- emisja zanieczyszczeń atmosferycznych ze źródeł punktowych (użytkowanie instalacji grzewczych o niskiej sprawności opartych o paliwa stałe) i liniowych (drogi o dużym natężeniu ruchu), w tym emisje napływające z terenów przyległych;
- degradacja klimatu akustycznego w otoczeniu dróg o dużym natężeniu ruchu.

Powietrze atmosferyczne

Zanieczyszczenie powietrza to gazy oraz aerozole (cząstki stałe i ciekłe unoszące się w powietrzu), które zmieniają jego naturalny skład. Mogą one być szkodliwe dla zdrowia ludzi, zwierząt i roślin, a także niekorzystnie wpływać na glebę, wody i inne elementy środowiska przyrodniczego.

Wyróżnia się trzy główne grupy zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego. Należą do nich źródła komunalno-bytowe, transport drogowy oraz przemysł.

Źródła komunalno-bytowe, w głównej mierze odpowiedzialne są za podwyższone stężenia zanieczyszczeń, szczególnie pyłu zawieszonego, benzo(a)pirenu i dwutlenku siarki, w sezonie zimowym. Stosowanie w lokalnych kotłowniach i domowych piecach grzewczych niskosprawnych urządzeń i instalacji kotłowych, ich zły stan techniczny i nieprawidłowa eksploatacja oraz spalanie złej jakości paliw (zasiarczonych, zapozielonych i niskokalorycznych węgla, mułów węglowych, a także wszelkich odpadów z gospodarstw domowych), są głównym powodem tzw. niskiej emisji. Duża ilość źródeł wprowadzających zanieczyszczenia z kominów o niewielkiej wysokości sprawia, że zjawisko to jest bardzo uciążliwe, gdyż zanieczyszczenia gromadzą się wokół miejsca powstawania, a są to najczęściej obszary o zwartej zabudowie mieszkaniowej.

Transport drogowy wpływa na całoroczny poziom tlenków azotu w powietrzu oraz podwyższony poziom pyłu zawieszonego PM10 i benzenu. Duże zanieczyszczenie powietrza występuje na skrzyżowaniach głównych ulic i dróg, przy trasach komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu biegnących przez obszary o zwartej zabudowie. Przyczyną nadmiernej emisji zanieczyszczeń ze środków transportu jest przede wszystkim zły stan techniczny pojazdów, ich nieprawidłowa eksploatacja, przestoje w ruchu spowodowane złą organizacją ruchu i zbyt małą przepustowością dróg.

Przemysłowe źródła zanieczyszczeń wprowadzają do atmosfery różnego rodzaju substancje. Z energetyką związane są głównie emisje szkodliwych gazów i pyłów, takich jak pyły zawieszone, tlenki siarki i azotu. Przemysł chemiczny i hutnictwo mogą być źródłem różnych szkodliwych gazów oraz pyłów zawierających metale ciężkie i inne substancje. Rodzaj oraz ilość wprowadzanych do środowiska zanieczyszczeń związany jest z rodzajem przemysłu oraz z zastosowaną technologią produkcji w danym zakładzie.

Wśród źródeł emisji zanieczyszczeń powietrza należy wymienić również emisje pochodzące m.in. z zakładów wydobywczych i przerobczych surowców skalnych, prac budowlanych, eksploatacji dróg, prowadzenia działalności produkcyjnej, prowadzenie działalności usługowej, eksploatacji kanalizacji ściekowej, spalania odpadów, przeładunku i przetwarzania odpadów oraz składowisk odpadów, działalności związanej z rolnictwem. Działalności te mogą być przyczyną uciążliwości przede wszystkim ze względu na nieorganizowaną emisję pyłu oraz substancji uciążliwych zapachowo.

Na stopień zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego Zawiercia i okolic mają wpływ emisje zanieczyszczeń energetycznych z kotłowni lokalnych i palenisk domowych, szczególnie w sezonie grzewczym. Oprócz tego źródłem emisji jest transport samochodowy, a także emisja transgraniczna, spoza terenu gminy.

Podstawy prawne oceny jakości powietrza

Oceny jakości powietrza na terytorium kraju dokonuje się z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów: ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ustanowionych ze względu na ochronę roślin. Podstawę oceny jakości powietrza stanowi określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu - poziomy substancji w powietrzu: dopuszczalne, docelowe, celów długoterminowych oraz alarmowe. Ocenę jakości powietrza ze względu na ochronę zdrowia ludzi wykonano dla następujących zanieczyszczeń: dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, ozonu, benzenu, pyłu zawieszonego PM10, ołowiu, arsenu, kadmu, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w pyłe PM10 oraz pyłu zawieszonego PM2.5. Na terenie województwa zachodniopomorskiego badania i pomiary jakości powietrza atmosferycznego prowadzi Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska z siedzibą w Szczecinie.

Oceny jakości powietrza na terytorium kraju dokonuje się z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów: ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi (z podziałem na ochronę zdrowia dla uzdrowisk i obszarów ochrony uzdrowiskowej) oraz ustanowionych ze względu na ochronę roślin.

Oceny i wynikające z nich działania odnoszone są do jednostek terytorialnych nazywanych strefami, obejmujących obszar całego kraju. Podział kraju na strefy został wprowadzony Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza. Według tego podziału, omawiany obszar znajduje się w strefie zachodniopomorskiej. Obecnie obowiązuje podział, według którego strefę stanowi: aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy, miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy, pozostały obszar województwa. Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z następujących klas: A (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych), B (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji), C (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne powiększone o margines tolerancji, w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe), D1 (jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego), D2 (jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego).

Na podstawie klasyfikacji stref województwa zachodniopomorskiego za rok 2021 według kryteriów ochrony zdrowia, strefa zachodniopomorska, pod względem poziomów dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, benzenu, ozonu (poziomu docelowego), pyłu zawieszonego PM10, pyłu zawieszonego PM2,5, arsenu, ołowiu, kadmu oraz niklu kwalifikuje się do klasy A, w której nie stwierdza się przekroczeń dopuszczalnych poziomów stężeń i zaleca się utrzymanie jakości powietrza na tym samym lub lepszym poziomie. W przypadku benzoapirenu, strefa zachodniopomorska kwalifikuje się do strefy C.

Zaliczenie strefy o dużym obszarze do klasy C oznacza, że jakość powietrza na terenie strefy nie spełniła określonych kryteriów także wówczas, gdy jakość ta jest generalnie dobra na obszarze całej strefy, z wyjątkiem wydzielonych terenów o ograniczonym zasięgu. Nie oznacza to konieczności prowadzenia intensywnych działań na rzecz poprawy jakości powietrza na obszarze całej strefy. Oznacza natomiast potrzebę podjęcia odpowiednich działań w odniesieniu do wybranych obszarów w strefie (zwykle o ograniczonym zasięgu) w tym opracowanie Programu ochrony powietrza dla danego zanieczyszczenia i obszaru.

Ponadto w odniesieniu do ozonu pod kątem ochrony zdrowia poziomu celu długoterminowego, strefę zakwalifikowano jako D2.

Według kryteriów ochrony roślin, strefa zachodniopomorska w zakresie tlenków siarki, tlenków azotu i ozonu (poziom docelowy) zakwalifikowana została do strefy A. W przypadku ozonu

celu długoterminowego strefę zachodniopomorską zakwalifikowano do strefy D1 wg poziomu celu długoterminowego.

Źródłem zanieczyszczeń atmosferycznych na opisywanym terenie są emisje pochodzące ze spalania paliw do celów grzewczych, które napływają z okolicznych terenów zabudowanych. Istotny wpływ mogą mieć również zanieczyszczenia pochodzące z dróg i linii kolejowych. Ponadto poziom zanieczyszczenia uzależniony jest w dużym stopniu od napływu zanieczyszczeń z dużych zakładów energetycznych i przemysłowych zlokalizowanych zarówno na terenie kraju, jak i poza jego granicami. Zanieczyszczenia, emitowane z wysokich kominów, są przenoszone z masami powietrza na duże odległości i rozpraszane na znacznym obszarze, przyczyniając się do wzrostu zanieczyszczeń w rejonach oddalonych od źródeł emisji. Mimo to, należy przypuszczać, że jakość powietrza omawianego obszaru będzie lepsza w porównaniu z terenami zabudowanymi o dużej koncentracji.

Klimat akustyczny

Standardy jakości klimatu akustycznego zależą od funkcji i przeznaczenia terenu, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Tabela 1).

Tab. 1. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowane przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie energetyczne, wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

rodzaj terenu	dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
	drogi lub linie kolejowe ¹⁾		pozostałe objekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	L_{DWN}	L_N	L_{DWN}	L_N
	przedział czasu odniesienia równy wszystkim			
	dobom w roku	porom nocy	dobom w roku	porom nocy
Strefa ochronna „A” uzdrowiska Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej Tereny zabudowy związanej ze stałym pobytem dzieci i młodzieży Tereny domów opieki społecznej tereny szpitali w miastach	64	59	50	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego Tereny zabudowy zagrodowej Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe Tereny mieszkaniowo-usługowe	68	59	55	45
Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ²⁾	70	65	55	45

Objaśnienia:

¹⁾ Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym i kolei linowych.

²⁾ Strefa śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych. W przypadku miast, w których występują dzielnice o liczbie mieszkańców pow. 100 tys. mieszkańców, można wyznaczyć w tych dzielnicach strefę śródmiejską, jeżeli charakteryzuje się ona swartą zabudową mieszkaniową z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.

Na omawianym obszarze występują obszary chronione przed hałasem, którymi są głównie tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wielorodzinnej, w mniejszym stopniu tereny mieszkaniowo-usługowe i rekreacyjno-wypoczynkowe.

Teren planu nie był badany pod względem poziomu hałasu. Klimat akustyczny kształtowany będzie głównie przez pojazdy przemieszczające się ulicą Kołobrzeską, w mniejszym stopniu przez drogi i ulice zlokalizowane na terenach objętych planem. Emisja hałasu uzależniona jest od liczby pojazdów, prędkości, sposobu organizacji ruchu, a także stanu technicznego samochodów.

Jakość wód powierzchniowych

Na stan wód wpływają przede wszystkim punktowe źródła zanieczyszczeń, a więc wprowadzanie do wód nieoczyszczonych lub niedostatecznie oczyszczonych ścieków komunalnych i przemysłowych. Istotną przyczyną zanieczyszczeń jest występowanie obszarów nieskanalizowanych, z których do wód w sposób niekontrolowany mogą przedostawać się ścieki komunalne. Źródłem zanieczyszczeń wód powierzchniowych są również miejscowości o nieuporządkowanej gospodarce wodno-ściekowej, gdzie stosunek długości sieci wodociągowej do kanalizacyjnej jest niekorzystny. Ponadto na jakość wód wpływają zanieczyszczenia obszarowe pochodzenia rolniczego, będące wynikiem nieprawidłowo prowadzonej gospodarki na obszarach użytkowanych rolniczo, a także działalność przemysłowa.

Badania jakości wód prowadzi Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. Prowadzi się je w ramach monitoringu środowiska, na który składają się monitoring diagnostyczny, operacyjny i badawczy. Ocena stanu jakości wód powierzchniowych obejmuje: klasyfikację stanu ekologicznego (dotyczy wód naturalnych), klasyfikację stanu chemicznego, ocenę stanu wód, klasyfikację potencjału ekologicznego (dotyczy wód silnie zmienionych i sztucznych), oceny spełniania wymagań jakościowych wód powierzchniowych związanych z ich użytkowaniem wynikającym z warunków korzystania z wód regionu wodnego (ocena przydatności wód do określonych celów – np. do bytowania ryb w warunkach naturalnych lub ocena zagrożenia – dotyczy to wód wrażliwych na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych).

Zgodnie z aktualnym planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, obszar objęty opracowaniem położony jest na styku jednolitych części wód powierzchniowych: nr RW600023432189 Błotnica z jeziorem Kamienica w zachodniej części i RW60002244999 Parsęta od Wielkiego Rowu do ujścia we wschodniej części planu.

Jednolita część wód nr RW600023432189 Błotnica z jeziorem Kamienica, silnie zmieniona CW, monitorowana. Aktualny stan JCWP został oceniony jako zły. Celem środowiskowym jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego do 2027 roku, jednocześnie oceniono ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych jako zagrożone. Wskazuje się brak możliwości technicznych. W zlewni JCWP występuje presja niska emisja. W programie działań zaplanowano działanie: weryfikacja programu ochrony środowiska dla gminy, mające na celu szczegółowe rozpoznanie i w rezultacie ograniczenie tej presji tak, aby możliwe było osiągnięcie wskaźników zgodnych z wartościami dla dobrego stanu. Z uwagi jednak na czas niezbędny dla wdrożenia tego działania, następnie konkretnych działań naprawczych, a także okres niezbędny aby wdrożone działania przyniosły wymierne efekty, dobry stan będzie mógł być osiągnięty do roku 2027.

Jednolita część wód nr RW60002244999 Parsęta od Wielkiego Rowu do ujścia, silnie zmieniona CW, monitorowana. Aktualny stan JCWP został oceniony jako zły. Celem środowiskowym jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego; możliwość migracji organizmów wodnych na odcinku ciek istotnego - Parsęta w obrębie JCWP oraz dobrego stanu chemicznego do 2027 roku, jednocześnie oceniono ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych jako zagrożone, ze względu na brak możliwości technicznych. W zlewni występuje presja niska emisja oraz nie zidentyfikowano presji mających wpływ na obniżoną ocenę stanu chemicznego. Konieczne jest dokonanie szczegółowego rozpoznania przyczyn w celu prawidłowego zaplanowania działań naprawczych. W programie działań zaplanowano działanie: weryfikacja programu ochrony środowiska dla gminy, mające na celu szczegółowe rozpoznanie i w rezultacie ograniczenie presji tak, aby możliwe było osiągnięcie wskaźników zgodnych z wartościami dla dobrego stanu. Z uwagi jednak na czas niezbędny dla wdrożenia tego działania, następnie konkretnych działań naprawczych, a także okres niezbędny aby wdrożone działania przyniosły wymierne efekty, dobry stan będzie mógł być osiągnięty do roku 2027. W bieżącym cyklu planistycznym dokonano rozpoznania potrzeb w zakresie przywrócenia ciągłości morfologicznej w kontekście dobrego stanu ekologicznego JCWP. W programie działań zaplanowano działanie opracowanie wariantowej analizy sposobu udrożnienia budowli piętrzących na cieku Parsęta wraz ze wskazaniem wariantu do realizacji oraz opracowaniem dokumentacji projektowej wraz ze wskazaniem wariantu do realizacji oraz opracowaniem dokumentacji projektowej” obejmujące szczegółową analizę lokalnych uwarunkowań, mającą na celu dobór optymalnych rozwiązań technicznych. Wdrożenie konkretnych działań naprawczych będzie możliwe dopiero po przeprowadzeniu wyżej wymienionych analiz.

Jakość wód podziemnych

Zagrożenia wód podziemnych wynikają z ich kontaktu z powierzchnią ziemi, wodami glebowymi, wodami powierzchniowymi oraz opadami atmosferycznymi. W miejscach, gdzie brak jest izolacji poziomej wodonośnej lub izolacja jest niepełna następuje szybka wymiana wody, a tym samym przemieszczanie się zanieczyszczeń. Źródłem zagrożeń jakości wód podziemnych, podobnie jak wód powierzchniowych, są zanieczyszczenia pochodzenia rolniczego oraz nieczystości przedostające się z obszarów nieskanalizowanych.

Badania stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych prowadzone są przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska oraz Państwowy Instytut Geologiczny w Warszawie w ramach monitoringu diagnostycznego oraz monitoringu operacyjnego (obejmującego wody o statusie zagrożonych nieosiągnięciem dobrego stanu chemicznego oraz zlokalizowanych na obszarach szczególnie narażonych na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych).

Zgodnie z aktualnym planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2016 r., poz. 1967), obszar objęty opracowaniem zlokalizowany jest w obrębie jednolitych części wód podziemnych nr PLGW60009.

Zgodnie z aktualnym planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry w jednolitej części wód podziemnych nr PLGW60009 stan ilościowy i stan chemiczny ocenione zostały jako dobre. Celem środowiskowym jest utrzymanie dobrego stanu ilościowego oraz dobrego stanu chemicznego, jednocześnie ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych ocenione zostało jako niezagrażone.

W roku 2019 wykonane były badania jakości wód podziemnych, gdzie przedmiotowa jcwpd osiągnęła stan chemiczny dobry oraz stan ilościowy słaby (źródło: <http://mjwp.gios.gov.pl>, <http://epsh.pgi.gov.pl>).

2.3. Tendencje zmian w środowisku w przypadku braku realizacji projektu mpzp

W przypadku odstąpienia od realizacji sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, będącego przedmiotem niniejszej prognozy, zagospodarowanie terenu odbywać się będzie na podstawie obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zakres zmian w środowisku spowodowany realizacją obowiązującego dokumentu jest zbliżony do opisywanego w przedmiotowej prognozie. Omawiany obszar przeznaczony jest pod zagospodarowanie związane z rozbudową systemu osadniczego opartego o zabudowę mieszkaniową, zagrodową, usługi. Pozostawia się w dotychczasowym zagospodarowaniu tereny leśne oraz część innych terenów zieleni oraz wody powierzchniowe.

Na terenach przeznaczonych na zabudowę dokonają się przekształcenia środowiska, m.in. zniszczenie pokrywy roślinnej i glebowej. Możliwe będzie wycięcie części drzew. Zaniechanie zabudowy terenu utrzyma dotychczasowy stan środowiska oraz istniejące presje na takim samym jak dotychczas poziomie. Brak ingerencji w przestrzeń terenów niezagospodarowanych skutkować będzie dalszym rozwojem zieleni spontanicznej, aż do powstania kompleksów zieleni wysokiej. Sukcesję roślinną należy uznać za zjawisko pozytywne. Jej konsekwencją będzie zwiększenie poziomu zróżnicowania biologicznego.

3. Analiza ustaleń projektu mpzp i ocena zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi

Analizę rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych zawartych w projekcie omawianego dokumentu dokonuje się pod kątem zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi, zgodności z przepisami ochrony środowiska oraz rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywne wpływy na środowisko.

W omawianym dokumencie obowiązywać będą ogólne i szczegółowe ustalenia wynikające z potrzeb ochrony i kształtowania środowiska i krajobrazu oraz ochrony przyrody, zasad obsługi infrastruktury technicznej oraz inne, mniej istotne z punktu widzenia ochrony środowiska ustalenia.

Z ogólnych zapisów projektowanego mpzp wymienić można nakaz zachowania odległości od lasu zgodnie z przepisami odrębnymi oraz określenie maksymalnej wysokości obiektów budowlanych.

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz kształtowania krajobrazu, projekt planu wprowadza obowiązek zachowania warunków wynikających z położenia terenów w granicach Obszaru Natura 2000 Wybrzeże Trzebiatowskie, Obszaru Natura 2000 Trzebiatowsko Kołobrzeski Pas Nadmorski oraz Obszaru Chronionego Krajobrazu "Koszaliński Pas Nadmorski" i zastosowania rozwiązań technicznych i technologicznych nie powodujących zagrożeń dla środowiska przyrodniczego, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie ochrony środowiska i działań minimalizujących potencjalny negatywny wpływ przyszłego zagospodarowania na środowisko, istotne są ustalenia dotyczące gospodarki wodno-ściekowej, pozyskiwania ciepła do ogrzewania budynków, wyznaczenia dopuszczalnych poziomów dźwięków w środowisku, a także możliwości kształtowania terenów zieleni.

Ustalenia dotyczące rozwoju zabudowy

Planowana zabudowa koncentruje się głównie w sąsiedztwie istniejących terenów zabudowanych i ciągów komunikacyjnych. Będzie stanowił uzupełnienie istniejącego układu osadniczego. Ponadto zachowuje się istniejące zainwestowanie, większość terenów zieleni wysokiej, wody powierzchniowe i część terenów rolnych.

W projekcie planu ustala się przestrzeń przewidzianą na urządzenie powierzchni biologicznie czynnej w obrębie działek budowlanych. Pozostawienie tej powierzchni jest istotne ze względu na potrzeby retencji wód opadowych i roztopowych przez podłoże. Jest to również przestrzeń mogąca zostać zagospodarowana zielenią. Oprócz tego zachowuje się powierzchnie leśne, zieleni parkowej, zieleni nieurządzonej, zieleni towarzyszącej wodom powierzchniowym oraz część terenów rolnych. Planowany dokument wprowadza obowiązek tworzenia zieleni jako teren biologicznie czynny na powierzchniach niezabudowanych i nieutwardzonych.

W zakresie ograniczenia negatywnego wpływu realizacji postanowień planu miejscowego zakazuje się lokalizacji i działalności przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego w tym łączności publicznej i infrastruktury technicznej oraz zabudowy mieszkaniowej. Ponadto działalność usług lokalizowanych na przedmiotowym obszarze nie może powodować ponadnormatywnego obciążenia środowiska poza granicami działki.

Poszczególne inwestycje poddane będą postępowaniu w sprawie uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, zgodnie z ustawą z dnia 3 października o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko. Przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko mogą wymagać sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko. Klasyfikację takich przedsięwzięć przedstawia Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

W projekcie planu dopuszcza się sąsiedztwo terenów mieszkaniowych i zabudowy usługowej, składów i magazynów. Lokalizowanie obiektów aktywności gospodarczej obok zabudowy mieszkaniowej (lub innej wrażliwej na hałas) może być niekorzystne i stanowić źródło konfliktów przestrzennych. Szczególnie dokuczliwy dla mieszkańców jest hałas przemysłowy, który ze względu na swój charakter (zazwyczaj ciągła praca urządzeń) oceniany jest jako najbardziej uciążliwe źródło hałasu. W zakresie ograniczenia potencjalnych uciążliwości związanych z działalnością terenów produkcyjnych (przede wszystkim związanych z emisją hałasu, wibracjami i polami elektromagnetycznymi) zastosowanie mają przepisy ustawy Prawo ochrony środowiska. Zgodnie z art. 144 ww. ustawy, eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny.

Istotne będzie zastosowanie odpowiednich technologii zabezpieczających przed szkodliwymi emisjami lub odpowiednie rozlokowanie funkcji na terenach przemysłowych. Obowiązek ograniczenia negatywnego wpływu do terenu zajmowanego przez inwestora powinno wymusić takie rozplanowanie funkcji, aby nie powodowały one negatywnego wpływu na zdrowie i jakość

życia ludzi. Od strony zabudowy mieszkaniowej nie powinno się lokalizować instalacji generujących hałas takich jak wentylatory, rampy przeładunkowe itp. Projekt planu nie rozstrzyga takich kwestii, niemniej jednak nie tworzy przeszkód dla wprowadzenia ograniczeń w zagospodarowaniu na terenie inwestora. Wybór technologii zabezpieczających pozostawać będzie w gestii zarządcy terenu.

W celu ochrony klimatu akustycznego, w planie ustala się maksymalne dopuszczalne poziomy dźwięku na terenach zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego, terenach zabudowy mieszkaniowo-usługowej i terenach rekreacyjno – wypoczynkowych. Ma to na celu ochronę tych terenów przed nadmiernym hałasem.

Projekt planu wprowadza zasady zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów. Uwzględnia się strefę ochronną terenu zamkniętego dla kompleksu wojskowego K 4252, dla której obowiązuje zakaz wznoszenia nowych obiektów budowlanych, których wysokość przekracza 30 m n.p.m oraz dopuszcza się prowadzenie gospodarki leśnej i rolnej do wysokości nie kolidującej z pracą urzędnika tj. 30 m n.p.m. Ponadto projekt planu uwzględnia położenie w obrębie granic obszaru i terenu górniczego oraz złoża wód leczniczych „Kołobrzeg II”.

Ustalenia dotyczące rozwoju systemów infrastruktury technicznej

Projekt planu wprowadza zasady budowy, rozbudowy i modernizacji systemów infrastruktury technicznej.

Zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej lub z indywidualnych ujęć wody, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Istotne dla jakości wód powierzchniowych i podziemnych jest określenie sposobu odprowadzania ścieków z terenów zabudowanych. Projekt planu dopuszcza odprowadzanie ścieków do sieci kanalizacji sanitarnej, a następnie do oczyszczalni ścieków, co należy uznać za korzystne z punktu widzenia ochrony jakości środowiska gruntowo-wodnego. Obowiązek podłączenia nowych obiektów do sieci nakłada taki nakłada art. 5 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, zgodnie z którym właściciel nieruchomości musi przyłączyć nieruchomość do istniejącej sieci kanalizacyjnej.

Wody opadowe i roztopowe będą odprowadzane zgodnie z przepisami odrębnymi, a więc w dotychczasowy sposób, tak jak odbywa się to obecnie. Wody opadowe i roztopowe mogą być odprowadzane do sieci kanalizacji, gromadzone w obrębie działek budowlanych, powierzchniowo lub do wód powierzchniowych. Wody zgromadzone na terenie zabudowanym będą mogły być wykorzystane do celów gospodarczych. Wody opadowe z terenów na których może dojść do zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi należy po podczyszczeniu odprowadzić do sieci kanalizacji deszczowej. Jest to zgodne z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych.

Zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznych lub z urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii.

W zakresie zaopatrzenia w ciepło ustala się korzystanie z sieci ciepłowniczej lub z indywidualnych źródeł ciepła, odpowiadających przepisom odrębnym dotyczącym gospodarki energetycznej i ochrony środowiska. Możliwe jest także pozyskiwanie ciepła z sieci ciepłowniczej. Z punktu widzenia ochrony atmosfery najkorzystniejsze jest podłączenie wszystkich budynków do źródeł zcentralizowanych. Ponadto dopuszcza się wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii o niewielkiej mocy z wyłączeniem elektrowni wiatrowych oraz urządzeń wytwarzania biogazu rolniczego.

Dostawa gazu z rozdzielczej sieci gazowej lub indywidualnie ze zbiorników na gaz płynny.

Gospodarka odpadami ma być prowadzona zgodnie z przepisami odrębnymi oraz gminnymi przepisami porządkowymi.

Ocena zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi

Dla terenów zieleni urządzonej i nieurządzonej, lasów oraz terenów rolniczych wprowadza się zakaz budowy budynków z wyłączeniem inwestycji z zakresu łączności publicznej i urządzeń infrastruktury technicznej, o ile ich lokalizacja nie będzie naruszała przepisów odrębnych, w tym przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Podobnie w przypadku wód powierzchniowych śródlądowych, gdzie obowiązuje zakaz budowy obiektów budowlanych, przy czym dopuszczono lokalizację urządzeń wodnych.

Projektowany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, jako jeden z głównych celów uznaje ochronę przyrody i krajobrazu na omawianym terenie. Oprócz tego dąży się do poprawy stanu środowiska. Uznaje się, że większość przyjętych w projekcie mpzp rozwiązań jest skutecznych i korzystnych dla ochrony środowiska i są one zgodne z obowiązującymi przepisami.

Zapisy planu uwzględniają m.in. zasady i ograniczenia wynikające z położenia terenów w granicach Obszaru Natura 2000 Wybrzeże Trzebiatowskie, Obszaru Natura 2000 Trzebiatowsko Kołobrzegi Pas Nadmorski oraz Obszaru Chronionego Krajobrazu "Koszaliński Pas Nadmorski", gdzie obowiązują przepisy odrębne.

Pozytywnie należy uznać wyznaczenie w projekcie planu (w części graficznej) siedlisk przyrodniczych oraz wyznaczenie granic projektowanego użytku ekologicznego „Uroczysko Grzybowo”.

Należy uznać, że przyjęty w projekcie planu sposób zagospodarowania terenów jest zgodny z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi. Tereny osadnicze sytuuje się na ogół w obrębie terenów, gdzie panują poprawne warunki dla wprowadzania obiektów inżynierskich. Podłoże sprzyja posadawianiu obiektów. Ukształtowanie terenu oraz warunki klimatu lokalnego również sprzyjają osadnictwu. Zabudowa sytuowana jest w sąsiedztwie istniejących terenów zurbanizowanych.

Niekorzystne z punktu widzenia środowiska jest zniszczenie pokrywy glebowej, możliwość wycinki zadrzewień i zakrzewień w miejscach kolizji z planowanym zainwestowaniem, a także możliwość tworzenia barier utrudniających swobodne przemieszczanie się gatunków roślin, zwierząt i grzybów. Należy jednak zwrócić uwagę, że teren jest w dużej mierze zurbanizowany przez co możliwości migracji są ograniczone.

Na wybranych terenach zachowuje się tereny rolnicze, tereny zieleni oraz tereny wód śródlądowych, co ochroni te obszary przed zainwestowaniem.

Pozytywnie ocenia się zapisy z zakresu rozwoju infrastruktury technicznej, co pozwoli na kształtowanie terenów zabudowy przy zachowaniu wysokich standardów zamieszkiwania i uszanowaniu przepisów dotyczących ochrony środowiska.

Projekt planu został sporządzony zgodnie z przepisami ochrony środowiska. Ponadto jest zgodny z polityką przestrzenną nakreśloną w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kołobrzeg”.

4. Przewidywany wpływ realizacji ustaleń projektu mpzp na środowisko

4.1. Wpływ realizacji ustaleń projektu mpzp na poszczególne elementy środowiska

W niniejszym rozdziale dokonano analizy wpływu realizacji projektu mpzp na zasoby naturalne rozumiane jako poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego i kulturowego. Według definicji zamieszczonej w Encyklopedii PWN (encyklopedia.pwn.pl), zasoby naturalne to „twory organiczne (rośliny, zwierzęta, ekosystemy) i nieorganiczne (atmosfera, wody, minerały), wykorzystywane przez człowieka w procesie produkcji i konsumpcji”.

Oddziaływanie na świat przyrody i bioróżnorodność

Planowane zmiany użytkowania polegać będą głównie na przekształceniu terenów dotychczas niezagospodarowanych i częściowo rolnych w teren zurbanizowany. Pociągnie to za sobą nieodwracalne zmiany w strukturze gatunkowej roślin. W jej miejscu pojawiają się obszary

zabudowane (głównie o funkcji mieszkaniowej i usługowej), a wraz z nimi tereny zieleni urządzonej. Należy spodziewać się nasadzeń zieleni ozdobnej opartej o m.in. drzewa i krzewy ozdobne. Przestrzeń zurbanizowana nie będzie tworzyć dogodnych warunków dla pojawiania się dziko żyjących gatunków roślin i zwierząt. Wobec pojawienia się w przestrzeni obiektów kubaturowych oraz otaczania poszczególnych terenów ogrodzeniami, możliwość swobodnego przemieszczania się zwierząt (za wyjątkiem nietoperzy i ptaków) będzie ograniczona. W porównaniu z dotychczasowym użytkowaniem terenów, oznaczać będzie sytuację niekorzystną. Poziom zróżnicowania biologicznego na terenach przewidzianych do zabudowy może ulec spadkowi. Część istniejących zadrzewień może być w kolizji z planowaną zabudową, stąd konieczne może się okazać ich usunięcie.

Na objętym opracowaniem projekcie obowiązywać będą zapisy mówiące o utworzeniu powierzchni terenów biologicznie czynnych, na których ma obowiązywać zieleń. Zieleń ta jednak prawdopodobnie charakteryzować się będzie niewielkimi wartościami przyrodniczymi i będzie pełnić jedynie funkcje ozdobne. Kształtowanie terenów zieleni na terenach zabudowanych będzie zależeć od decyzji podejmowanych przez właścicieli działek.

Pozytywnie należy ocenić wyznaczenie wód powierzchniowych śródlądowych oraz terenów zieleni. Zbiorniki wody stojącej oraz tereny zieleni pełnią funkcję ostoi, siedliska oraz lokalnego korytarza migracyjnego umożliwiającego przemieszczanie się zwierząt i roślin. Część terenów zielonych pełni funkcje ochronne, a także rekreacyjne.

W zachodniej części obszaru planu zaplanowano tereny zieleni parkowej i usług turystycznych w rejonie występowania łąk zmiennowilgotnych. Zagospodarowanie tych łąk doprowadzi do uszczuplenia wartości przyrodniczych obszaru.

W części północnej obszaru, przy granicy, znajdują się fragmenty lasów łęgowych. Znajdują się poza liniami zasięgiem linii zabudowy, przez co nie powinny być bezpośrednio zagrożone wycinką.

Oddziaływanie na gleby i powierzchnię ziemi

Realizacja postanowień planu spowoduje nieznaczne przekształcenie morfologii terenu na potrzeby wykopania fundamentów budynków oraz innych obiektów budowlanych. Pokrywa glebowa w miejscach sytuowania zabudowy zostanie zdjęta. W obrębie terenów przeznaczonych pod zabudowę planuje się budynki o maksymalnej wysokości dochodzącej do kilkunastu metrów. Budynki nie będą wymagały wykonania głębokich wykopów, dzięki czemu przekształcenia rzeźby terenu nie będą duże, a charakter ukształtowania terenu zostanie zachowany.

Zwiększenie arealu terenów zabudowanych i utwardzonych w pewnym stopniu obniży zdolności retencyjne podłoża. Ze względu na zachowanie zdolności chłonnej gruntu wprowadzono obowiązek zachowania części terenów w postaci powierzchni biologicznie czynnej, na której obowiązywać będzie zieleń.

Za niekorzystne z punktu widzenia środowiska uznaje się likwidację gleb oraz ewentualne zanieczyszczenie gleby i wód gruntowych związane z transportem samochodowym. Działalność rolnicza będzie kontynuowana w bardzo ograniczonym zakresie.

Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne

Na terenie objętym projektowanym mpzp przewiduje się wzniesienie budynków, które ogrzewane będą m.in. z indywidualnych systemów grzewczych. Rozwój zabudowy może przyczynić się do zwiększonego ruchu samochodowego. Powyższe jest równoznaczne z pojawieniem się nowych emitorów zanieczyszczeń atmosferycznych. W trosce o jakość atmosfery, ustalenia mpzp zakładają pozyskiwanie ciepła z sieci ciepłowniczej, indywidualnie, jak i z odnawialnych źródeł energii.

Przy zastosowaniu zawartych w mpzp zaleceń uznaje się, że oddziaływanie nowych emitorów zanieczyszczeń nie powinno wpłynąć ujemnie na jakość powietrza atmosferycznego na omawianym obszarze i terenach przyległych, jednakże ostatecznie będzie zależeć to od decyzji podejmowanych przez właścicieli działek.

Oddziaływanie na klimat lokalny

W obrębie terenów przeznaczonych pod zabudowę przewiduje się przekształcenie warunków klimatu miejscowego w kierunku topoklimatu umiarkowanego, cechującego tereny zabudowane. Taki topoklimat charakteryzuje się bardziej zróżnicowanym przebiegiem temperatury i wilgotności względnej powietrza, zmniejszonymi prędkościami wiatru oraz zwiększonym zanieczyszczeniem powietrza w stosunku do terenów otwartych. Zabudowa terenu zmniejszy możliwości swobodnego przemieszczania się mas powietrza. W najbliższym sąsiedztwie budynków, terenów utwardzonych oraz terenów komunikacji spodziewać się będzie można wzrostu średnich temperatur oraz spadku wilgotności powietrza. Zakres zmian topoklimatu będzie uzależniony od charakteru zagospodarowania terenu, w szczególności wielkości powierzchni zabudowy, a także kubatury obiektów. Istotne znaczenie będzie miała wielkość powierzchni utwardzonych. Na etapie budowy jak i podczas późniejszej obsługi obszaru, może być odczuwalne niewielkie pogorszenie warunków w sąsiedztwie przedmiotowego terenu, co spowodowane będzie nieznacznym zwiększeniem się ruchu samochodowego. Pojawienie się nowych obiektów, może w pewien sposób oddziaływać na klimat w wyniku wzrostu emisji zanieczyszczeń atmosferycznych.

Ocenia się, że tereny planu przeznaczone pod zabudowę nie odgrywają istotnej roli ze względu na wychwytywanie dwutlenku węgla. Za pochłanianie tego gazu w największym stopniu odpowiedzialne są drzewa. Nie znajdują się tu zwarte tereny zadrzewione o dużej powierzchni. Przewidywana wycinka części zieleni wysokiej o niedużej powierzchni nie przyczyni się zatem do utraty siedlisk zapewniających sekwestrację CO₂.

W zakresie rozwiązań zapewniających przeciwdziałanie niekorzystnym zmianom klimatycznym oraz adaptacji do zmian klimatu projekt planu zakłada pozyskiwanie ciepła z sieci lub indywidualnie. Dopuszczono również wykorzystanie odnawialnych źródeł energii. Wielkość emisji będzie uzależniona od wyboru czynnika grzewczego przez inwestorów oraz stopnia realizacji postanowień planu miejscowego. Ponadto zakłada się pozostawienie powierzchni biologicznie czynnej na terenach zabudowanych, którą będzie mogła być pokryta zielenią, w tym zielenią wysoką. Zachowuje się lasy i inne, wybrane tereny zieleni urządzonej. Zwraca się uwagę, że natężenie ruchu po przekształceniu terenów rolnych w zabudowane wzrośnie, co przełoży się na nieznaczące zwiększenie emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z transportu samochodowego.

Charakter planowanej zabudowy nie spowoduje zwiększenia ryzyka wystąpienia zjawisk ekstremalnych, takich jak powódź, susza, pożary, fale upałów, deszcze nawalne i burze, silne wiatry, fale morzu itp. Przystosowanie planowanej zabudowy do odporności na wymienione zjawiska ekstremalne zależeć będzie od szczegółowych rozwiązań technicznych budynków i sposobu zagospodarowania działki. Odbędzie się to na etapie sporządzenia projektów budowlanych i architektonicznych.

W obrębie terenów zieleni oraz terenów rolnych, nie przewiduje się przekształceń warunków klimatu lokalnego. Tereny zieleni (przede wszystkim lasy) odpowiedzialne są za pochłanianie dwutlenku węgla z powietrza, retencjonowanie wód opadowych, a także pochłanianie zanieczyszczeń z powietrza oraz wód opadowych i roztopowych. Ich zachowanie w projektowanym mpzp należy rozpatrywać pozytywnie.

Oddziaływanie na klimat akustyczny

Klimat akustyczny na terenie planu kształtowany będzie przez ruch samochodowy odbywający się istniejącymi jak i nowymi drogami. Mimo przewidywanego wzrostu, ruch w obrębie dróg zbiorczych, dojazdowych i wewnętrznych na terenach zamieszkałych nie powinien wpływać w sposób istotny na pogorszenie aktualnego, korzystnego stanu klimatu akustycznego terenów chronionych przed hałasem. Ograniczenie emisji hałasu wywołanego transportem będzie zależało od podejmowania rozwiązań organizacyjnych, takich jak ograniczenie prędkości hałasu lub sposób organizacji ruchu. Ponadto konieczne będzie regularne przeprowadzanie remontów dróg oraz utrzymanie pojazdów w odpowiednim stanie technicznym.

Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Na obszarze objętym planowanym zainwestowaniem przyjęto korzystne rozwiązania mające na celu ochronę stanu środowiska gruntowo-wodnego. Najkorzystniejszym przyjętym rozwiązaniem jest wyposażenie terenu w system kanalizacji sanitarnej. Sposób odprowadzania wód opadowych i roztopowych z omawianych terenów gwarantują ustalenia planu.

Na terenie planu nie przewiduje się możliwości realizacji funkcji mogących w sposób szczególnie negatywny wpłynąć na jakość wód, np. składowisk odpadów. Nie sytuuje się również wielkich ferm hodowlanych i innych przedsięwzięć o dużej szkodliwości dla wód.

Wszelkie odpady komunalne oraz powstałe w wyniku działalności usługowej mają być gromadzone i usuwane zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami obowiązującymi w gminie. Powyższe zapisy planu pozwolą zminimalizować ryzyko przedostania się zanieczyszczeń do wód z powstałych odpadów.

Uznaje się, że realizacja ustaleń planu umożliwi spełnienie celów środowiskowych dla jednolitych części wód podziemnych i powierzchniowych wynikających z Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz ustawy Prawo Wodne.

Realizacja ustaleń planu uwzględnia wymagania art. 119 ustawy o ochronie przyrody, tj. zakaz wznoszenia obiektów budowlanych uniemożliwiających lub utrudniających ludziom i dziko występującym zwierzętom dostęp do wody, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej oraz związanych z bezpieczeństwem powszechnym i obronnością kraju.

Cele środowiskowe dla jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych

W projekcie mpzp przyjmuje się rozwiązania regulujące gospodarkę wodno-ściekową. Rozwiązania te należy uznać za skuteczne, możliwe do spełnienia i sprzyjające osiągnięciu wyznaczonych celów środowiskowych. Najkorzystniejszym przyjętym rozwiązaniem jest wyposażenie terenów w system kanalizacji i odprowadzanie zanieczyszczonych wód do kanalizacji. Sposób odprowadzania wód opadowych i roztopowych również gwarantują ustalenia planu.

Na omawianym terenie nie przewiduje się możliwości realizacji funkcji mogących w sposób szczególnie negatywny wpłynąć na jakość wód, np. składowisk odpadów. Nie sytuuje się również wielkich ferm hodowlanych i innych przedsięwzięć o dużej szkodliwości dla wód.

Wszelkie odpady komunalne oraz powstałe w wyniku działalności usługowej mają być gromadzone i usuwane zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami obowiązującymi w gminie oraz przepisami odrębnymi. Powyższe zapisy pozwolą zminimalizować ryzyko przedostania się zanieczyszczeń do wód z powstałych odpadów.

Wprowadzenie zieleni na terenach biologicznie czynnych przyczyni się do zminimalizowania poziomego spływu zanieczyszczeń oraz oczyszczenia szkodliwych substancji mogących przedostać się do wód podziemnych i powierzchniowych.

Utrzymanie odpowiedniej jakości wód ma istotne znaczenie dla zachowania zasobów wód podziemnych, które stanowią źródło zaopatrzenia ludności w wodę pitną. Jednolite części wód przeznaczone do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia wyszczególnione są w ustawie Prawo wodne. Spośród innych obszarów chronionych wymienionych w tym dokumencie wskazać należy formy ochrony przyrody, dla których prawidłowego funkcjonowania ważne znaczenie będzie mieć utrzymanie wód w jak najlepszym stanie.

Podsumowując uznaje się, że realizacja ustaleń mpzp umożliwi spełnienie celów środowiskowych dla jednolitych części wód podziemnych i powierzchniowych wynikających z Ramowej Dyrektywy Wodnej i ustawy Prawo Wodne.

Oddziaływanie na krajobraz, zabytki i dobra materialne

Realizacja ustaleń planu oznaczać będzie zmiany w krajobrazie. Istniejąca przestrzeń niezabudowana ulegnie przekształceniu w krajobraz zurbanizowany. Tereny te nawiązywać będą do zabudowy istniejącej w tej części miejscowości. W zakresie kształtowania krajobrazu oraz dla zachowania ładu przestrzennego istotne znaczenie mają ustalenia dotyczące ukształtowania

zabudowy, sposobu rozmieszczenia obiektów w przestrzeni, a także wysokości budynków i obiektów budowlanych.

W projekcie planu wykazano należyłą troskę o zachowanie ładu przestrzennego. Definiuje się gabaryty nowych obiektów, wielkości działek wraz ze wskaźnikami intensywności i powierzchni zabudowy oraz powierzchni biologicznie czynnej. Określa się maksymalną wysokość budynków, liczbę kondygnacji, kształt dachów itp.

Projekt planu uwzględnia istniejące obiekty wpisane do gminnej ewidencji zabytków. W projekcie planu nie wprowadzono zasad ochrony dóbr kultury współczesnej, ze względu na ich brak na terenie objętym opracowaniem.

Ocenia się, że realizacja postanowień planu miejscowego nie będzie wywierać negatywnego wpływu na dobra materialne. Zachowuje się istniejącą zabudowę.

Oddziaływanie na ludzi

Dopuszczone kategorie przeznaczenia i funkcji terenów zasadniczo wykluczają możliwość realizacji inwestycji i obiektów mogących w sposób negatywny wpłynąć na środowisko życia i zdrowie mieszkańców.

Na jakość życia mieszkańców mogą mieć wpływ emisje hałasu z dróg, jak i emisje zanieczyszczeń do atmosfery z zabudowań. W tym zakresie zapisy planu przewidują przeciwdziałanie niekorzystnym zjawiskom, poprzez stosowaniu przepisów odrębnych lub podejmowanie rozwiązań zmniejszających uciążliwości (np. podłączenie budynków do sieci ciepłowniczej, stosowanie energii odnawialnej i paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, takimi jak gaz ziemny).

Opis oddziaływań o charakterze skumulowanym

Potencjalne oddziaływania skumulowane obejmują emisję hałasu oraz emisje zanieczyszczeń gazowych i pyłowych do atmosfery. Hałas powodowany będzie transportem samochodowym na drogach obsługujących ruch w kierunku obszarów przeznaczonych pod zainwestowanie. Emisje zanieczyszczeń do atmosfery uwalnianych z urządzeń grzewczych oraz pojazdów nie powinny spowodować znaczącego zwiększenia stężenia szkodliwych substancji w powietrzu. Niemniej jednak wzrost terenów zabudowanych w przyszłości może powodować efekt kumulacji niekorzystnych presji na środowisko np. nadmierną emisję szkodliwych substancji do atmosfery. Będą to oddziaływania o charakterze stałym.

4.2. Oddziaływanie na formy ochrony przyrody

Opis oraz charakterystykę obszarów chronionych przedstawiono w rozdziale 2. Poniżej zawarto ocenę zgodności projektowanego planu miejscowego z aktami prawnymi oraz ocenę wpływu na stwierdzone formy ochrony przyrody.

Obszar chronionego krajobrazu „Koszaliński Pas Nadmorski”

Teren planowanego mpzp prawie w całości zlokalizowany jest w obrębie Obszaru chronionego krajobrazu „Koszaliński Pas Nadmorski”, ustanowionego Uchwałą Nr X/46/75 WRN w Koszalinie z dnia 17.11.1975 r. w sprawie stref chronionego krajobrazu (Dz.U. WRN w Koszalinie z dnia 2.12.1975 r. nr 9 poz. 49). Na obszarach chronionego krajobrazu obowiązują ustalenia zawarte w Uchwale Nr XXXII/375/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu (Dz. Urz. z 2009 r. Nr 66, poz. 1804) z późniejszymi aktami zmieniającymi.

Rozporządzenie wprowadza następujące zakazy:

1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;

2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego

ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (przy czym obowiązują odstępstwa wskazane w art. 24 ust. 2-3a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody);

3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych (wyjątek – grunty rolne, gdzie nie wprowadza się zakazu likwidowania zadrzewień śródpolnych obejmujących: a) drzewa i krzewy do lat 20 niestanowiące siedlisk przyrodniczych w rozumieniu rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000, b) drzewa i krzewy stanowiące źródło gradacji szkodliwych owadów);

4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;

5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym, przeciwpowodziowym lub przeciw osuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;

6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;

7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;

8) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od: a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych, b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne - z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;

9) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200 m od linii brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego.

Zakazy, które wymieniono wyżej w punkcie 8 i 9 nie dotyczą miejsc, dla których plan zagospodarowania przestrzennego lub studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego przewiduje możliwość lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych oraz obiektów budowlanych w pasie szerokości 200 m od linii brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego.

Dla obszaru chronionego krajobrazu „Koszaliński Pas Nadmorski” wprowadzono ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów:

1) w zakresie ochrony ekosystemów leśnych - prowadzenie racjonalnej gospodarki leśnej polegającej na zachowaniu różnorodności biologicznej siedlisk,

2) w zakresie ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych - dostosowanie zabiegów agrotechnicznych do wymogów zbiorowisk roślinnych i zasiedlających je gatunków fauny, zachowanie śródpolnych torfowisk, zabagnień, podmokłości, oczek wodnych oraz, sprzyjanie ograniczaniu ich sukcesji,

3) w zakresie ochrony ekosystemów wodnych - zachowanie i ochrona zbiorników wodnych wraz w pasem roślinności okalającej, ograniczanie zabudowy na skarpach wysoczyznowych, zapewnianie swobodnej migracji fauny w ciekach wodnych, wdrażanie programów reintrodukcji i restytucji rzadkich i zagrożonych gatunków zwierząt, roślin i grzybów bezpośrednio związanych z ekosystemami wodnymi.

Ustalenia planu dla terenów leżących w obrębie OChK „Koszaliński Pas Nadmorski” uwzględniają zakazy zawarte w akcie powołującym obiekt. Duży nacisk położono na ochronę walorów przyrodniczych, a także krajobrazowych i kulturowych. Wprowadzane są zapisy dotyczące przeznaczenia poszczególnych terenów, kształtowania terenów zabudowy oraz wymogi dotyczące jakości, standardów i ochrony środowiska. Projekt planu ustanawia m.in. tereny wód, tereny zieleni, lasów oraz tereny rolne, chroniąc je przed zainwestowaniem. Ponadto zapisy planu zakazują lokalizacji i działalności przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Planowane pod zabudowę tereny zostały wyznaczone w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego i studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowanie przestrzennego, dlatego nie stosuje się zakazu wznoszenia obiektów budowlanych w strefie mniejszej niż 100 m od brzegów wód powierzchniowych oraz od brzegu klifowego.

Realizacja planu nie powinna spowodować zmian stosunków wodnych. Ekstensywna zabudowa części terenów wolnych od zabudowy nie powoduje ingerencji w przebieg cieków wodnych i nie ograniczy ich zasilania. Ustalenia planu skutecznie chronią zasoby wód podziemnych. Zachowuje się zbiorniki wodne i przebieg cieków.

Na obszarze chronionego krajobrazu zakazuje się wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu. Realizacja zabudowy na opisywanym terenie nie spowoduje zasadniczej zmiany rzeźby terenu. Planowana zabudowa nie spowoduje przekształceń rzeźby terenu w skali makro, które naruszyłyby obecne walory krajobrazowe. Zaistniałe zmiany będą miały charakter miejscowy. Planowane obiekty o niewielkiej wysokości nie będą wymagały głębokiego posadawiania fundamentów, a co za tym idzie, daleko idącej ingerencji w podłoże. Ponadto zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 września 2008 r. (sygn. IV SA/Wa 952/08), jako prace trwale zniekształcające rzeźbę terenu kwalifikuje się m. in.: niwelację wzgórza, wykopanie stawu, zmianę biegu rzeki. Zgodnie z przytoczonym wyrokiem sądu, prace służące realizacji obiektu budowlanego, takie jak wykopy pod fundamenty, nie kwalifikują się jako uszkodzenia lub przekształcenia obszaru oraz zniekształcenia terenu.

Plan miejscowy nie przewiduje wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu.

Na planowanych terenach wskazanych do zabudowy nie rosą zadrzewienia śródpolne, nawodne i przydrożne. Nie nastąpi zatem naruszenie zakazu niszczenia zadrzewień. Na niektórych terenach, gdzie występowały zadrzewienia (teren 2U) prowadzone są już prace budowlane i są one pozbawione zadrzewień.

Tego typu zadrzewienia występują na terenach położonych w sąsiedztwie granic obszaru planu. Położone są na terenach wskazanych pierwotnie do zainwestowania (w pierwszej wersji projektu planu) tj. 4MN-U, 6MN-U, 39MN-U, 41-MNU, 59MN-U, 69MN-U, 70MN-U, 71MN-U, 75MN-U, 2UT, 13UT, 22UT, 23UT, 25UT, 35UT, 44UT, 1UP (numeracja terenów zgodnie z pierwszym projektem planu). Zabudowa tych terenów została negatywnie oceniona przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie.

Obecnie tereny te nie podlegają ustaleniom analizowanego MPZP. Zadrzewienia pozostając poza granicami planu, nie są zatem zagrożone wycięciem, które wynikałoby z realizacji analizowanego projektu MPZP. Planowane zagospodarowanie nie będzie powodowało zmian przestrzennych na działkach położonych w sąsiedztwie.

Zwraca się uwagę, że omawiany teren znajduje się pod silną presją urbanistyczną polegającej na wprowadzaniu zabudowy mieszkaniowej, turystycznej i rekreacyjnej. Jest to następstwo realizacji obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, który przewiduje taką zabudowę. Obiekty kubaturowe, układ komunikacyjny oraz ogrodzenia poszczególnych terenów w znacznym stopniu ograniczają możliwość swobodnego przemieszczania się gatunków. Rozwój zabudowy powoduje wycofywanie się gatunków w inne miejsca położone poza terenami inwestycyjnymi.

Zakaz zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry wynika z ustaleń ustawy o ochronie przyrody i rozporządzeń wykonawczych do tej ustawy. Obowiązuje on niezależnie od dokumentów planistycznych. Omawiany plan miejscowy nie zawiera rozstrzygnięć, które mogłyby w jakikolwiek sposób wpłynąć na złamanie tego zakazu. Zgodnie z opracowaniem pt. „Waloryzacja przyrodnicza Gminy Miasto Kołobrzeg”, na terenach przewidzianych pod nowe inwestycje nie zidentyfikowano stanowisk chronionych roślin i zwierząt. Nie ma tutaj siedlisk przyrodniczych lub zadrzewień. Nie nastąpi zatem ryzyko naruszenia zakazu zabijania dziko występujących zwierząt.

Podsumowują uznaje się, że ustalenia zawarte w projekcie zmiany MPZP zgodne są z celami utworzenia Obszaru Chronionego Krajobrazu „Koszaliński Pas Nadmorski” i nie stoją w sprzeczności z obowiązującymi na jego terenie zakazami.

Obszar Natura 2000 Wybrzeże Trzebiatowskie PLB320010

Niewielki, zachodni fragment planu położony pomiędzy ul. Kołobrzeską i Bałtycką położony jest w obrębie obszaru Natura 2000 „Wybrzeże Trzebiatowskie” (PLB320010).

Obszar ten został ustanowiony rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 05.09.2007 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz.U.07.179.1275). Przedmiotem ochrony są cenne gatunki ptaków oraz ich siedliska. Dla obszaru ustanowiono plan zadań ochronnych zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 29 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Wybrzeże Trzebiatowskie PLB320010 (Dz. Urz. woj. 2014.1926).

Istniejące i potencjalne zagrożenia dla przedmiotu ochrony to głównie utrata, pogorszenie jakości lub fragmentacja siedlisk, bariery zagrażające życiu oraz wymuszające zmiany tras migracji i postojów, a także zagrożenia związane z nadmiernym rozrostem populacji drapieżników (jak lis, norka amerykańska, jenot).

Działania ochronne to głównie ograniczenie dalszej rozbudowy i lokalizowania farm wiatrowych, ponadto poprawa stanu siedlisk lęgowych, bytowania i żerowania ptaków, redukcja liczebności drapieżników, zachowanie mozaikowej struktury krajobrazu.

W planie zadań ochronnych wskazuje się podmioty odpowiedzialne za ich wykonanie i obszary ich wdrażania.

Dla dokumentów planistycznych istotne są zapisy dotyczące ochrony czynnej gatunków ptaków i ich siedlisk oraz związane z utrzymaniem lub modyfikacją metod gospodarowania:

- Na terenie ostoi nie należy przeznaczać w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miejsc pod budowę farm wiatrowych. Nie wprowadza się ograniczeń dotyczących pojedynczych małych elektrowni przydomowych o wysokości do 30 m, zgodnych ze standardem BAT (Best Available Technology). Termin wykonania: działanie ciągłe w okresie obowiązywania planu zadań ochronnych.
- Na terenie ostoi nie należy przeznaczać w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miejsc pod budowę ferm norki amerykańskiej. Termin wykonania: działanie ciągłe w okresie obowiązywania planu zadań ochronnych.

Projekt miejscowego planu uwzględnia działania ochronne wyznaczone dla przedmiotowego obszaru Natura 2000. Istotne są tu zapisy dotyczące zakazu instalacji odnawialnych źródeł energii wytwarzających energię ze źródeł wykorzystujących energię wiatru oraz wytwarzania biogazu rolniczego. Ponadto nie przewiduje się lokalizacji szczególnie uciążliwych funkcji terenów, jak np. fermy hodowlane.

Pozytywnie należy rozpatrzeć wprowadzenie terenów wód, lasów ochronnych, zieleni wysokiej oraz plaży i wydym nadmorskich wraz z zasadami gospodarowania w ich obrębie. Zapisy te przyczynią się do ochrony cennych przyrodniczo siedlisk i stanowisk roślin i zwierząt.

Natura 2000 – obszary siedliskowe „Trzebiatowsko-Kołobrzeski Pas Nadmorski” (PLH320017)

Północny fragment planu położony jest w obrębie Natura 2000 „Trzebiatowsko-Kołobrzeski Pas Nadmorski” (PLH320017). Obszar został ustanowiony decyzją Komisji z dnia 13 listopada 2007 r. przyjmująca, na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG, pierwszy zaktualizowany wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, składających się na kontynentalny region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument C(2007)5043(2008/25/WE). Dla obszaru ustanowiono plan zadań ochronnych zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Trzebiatowsko-Kołobrzeski Pas Nadmorski PLH320017 (Dz. Urz. woj. 2014.1657).

W odniesieniu do terenów ostoi będących w obrębie planowanego mpzp stwierdzono występowanie siedliska 2180 Lasy mieszane i bory na wydymach nadmorskich. Plan zadań ochronnych dla ww. siedlisk uwzględnia istniejące i potencjalne zagrożenia:

2180 Lasy mieszane i bory na wydmach nadmorskich

- wydeptywanie, nadmierne użytkowanie - niszczenie mechaniczne roślinności, uruchamianie procesów eolicznych, zaśmiecanie;
- ścieżki, szlaki piesze, szlaki rowerowe - wydeptywanie/niszczenie mechaniczne runa;
- zabudowa rozproszona - niszczenie ciągłości płatów siedliska, wzrost antropopresji;
- turystyka piesza, jazda konna i jazda na pojazdach niezmotoryzowanych i pojazdy zmotoryzowane - niszczenie mechaniczne roślinności wydm, uruchamianie procesów eolicznych, zaśmiecanie;
- kempingi i karawaningi - niszczenie mechaniczne roślinności wydm, uruchamianie procesów eolicznych, zaśmiecanie;
- erozja - rozwiewanie wydm, niszczenie przez fale morskie.

Celami działań ochronnych są:

2180 Lasy mieszane i bory na wydmach nadmorskich

- Przywrócenie właściwego stanu ochrony (po uprzedniej weryfikacji skartowania siedliska - z uwzględnieniem podtypów): a) w przypadku płatów lasów brzozowo-dębowych preferować rębnie stopniowe bądź przerębowe, z wykorzystaniem w miarę możliwości naturalnego odnawiania dębu i brzozy. Wobec powszechnej pinetyzacji tego podtypu siedliska zalecana jest stopniowa przebudowa drzewostanów, polegająca na sukcesywnej eliminacji sosny w ramach prowadzonych cięć pielęgnacyjnych. b) w przypadku płatów borów bażynowych stosować ochronę bierną drzewostanu. c) w najwilgotniejszych postaciach borów nadmorskich oraz w płatach łęgów czeremchowo-jesionowych utrzymać lub polepszyć stosunki wodne; d) niedopuszczenie do dalszego rozwoju infrastruktury i zabudowy w obrębie płatów siedliska.

Działania ochronne ze wskazaniem podmiotów odpowiedzialnych za ich wykonanie i obszarów ich wdrażania:

2180 Lasy mieszane i bory na wydmach nadmorskich

- Ograniczenie rozbudowy infrastruktury - ograniczenie dalszego rozwoju infrastruktury i zabudowy w obrębie siedliska;
- Ograniczenie penetracji - ustawienie tablic informujących o zakazie penetracji i użytkowania rekreacyjnego poza wyznaczonymi szlakami, zwłaszcza wydeptywania, zaśmiecania, a także zakładania kempingów i pól namiotowych;
- Prowadzenie gospodarki leśnej z uwzględnieniem potrzeb ochrony siedliska.

Zapisy planu uwzględniają powyższe cele i działania ochronne. Miejscowy plan wprowadza obowiązek zachowania warunków wynikających z położenia terenów w granicach Obszaru Natura 2000 i zastosowania rozwiązań technicznych i technologicznych nie powodujących zagrożeń dla środowiska przyrodniczego, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Pozytywnie należy rozpatrzyć wprowadzenie terenów wód, lasów, zieleni urządzonej i nieurządzonej wraz z zasadami gospodarowania w ich obrębie. Zapisy te przyczynią się do ochrony cennych przyrodniczo siedlisk i stanowisk roślin i zwierząt.

Również za pozytywne należy uznać zapisy dotyczące rozwoju infrastruktury technicznej: wodociągów, kanalizacji, sposobu postępowania z odpadami, dopuszczeniem energii odnawialnej (przy jednoczesnym zakazie tworzenia instalacji wykorzystujących energię wiatru i wytwarzania biogazu rolniczego). Poprawa stanu jakości wód, gleby i powietrza pozytywnie wpłynie na obszary chronione.

Zwraca się uwagę na możliwość wprowadzenia zabudowy usługowej, usług publicznych oraz komunikacji samochodowej w rejonie ul. Kołobrzeskiej i Bałtyckiej oraz ul. Zachodniej. Powierzchnia przeznaczona pod zabudowę wynosi ok. 5 ha, co przy powierzchni 31 757 ha Trzebiatowsko-Kołobrzeskiego Pasa Nadmorskiego stanowi ok. 0,015% utraty powierzchni. Nie ma zatem znacząco negatywnego oddziaływania, jednakże w przyszłości dalsza presja urbanistyczna na tereny chronione może doprowadzić do uszczuplenia ich powierzchni i zaniku cennych siedlisk i gatunków chronionych.

Obszar Natura 2000 „Zatoka Pomorska” (PLB990003)

Nie stwierdza się, aby zapisy planu wpływały negatywnie na cele i przedmiot ochrony Natury 2000 „Zatoka Pomorska” (PLB990003). Obszar ten graniczy z planem od północy. Podstawowym zagrożeniem dla obszaru są: zanieczyszczenia wód, spowodowane wielkopowierzchniowymi spływami nutrientów i niesione nurtem rzek wpadających do morza, plany lokowania farm elektrowni wiatrowych oraz rybołówstwo z użyciem sieci stawnych i sznurów hakowych, a także nadmierny rozwój turystyki na wybrzeżu.

W odniesieniu do ww. zagrożeń należy stwierdzić, że planowany mpzp wprowadza zakaz lokalizacji instalacji do wytwarzania energii z siły wiatru, co należy rozpatrywać pozytywnie.

Pozytywnie należy również ocenić rozwój infrastruktury technicznej związanej ze ściekami i wodami opadowymi, co przyczyni się do zmniejszenia ładunku zanieczyszczeń odprowadzanych do morza.

Natomiast neutralnie należy ocenić zapisy regulujące zasady gospodarowania terenami przeznaczonymi pod turystykę. Z jednej strony wprowadzanie nowych tego typu obiektów zwiększa presję, z drugiej strony wyznaczenie terenów obsługi turystów oraz uporządkowanie zasad gospodarowania spowoduje zmniejszenie uciążliwości oraz niekontrolowanego rozwoju turystyki.

Planowany użytek ekologiczny „Uroczysko Grzybowo”

Planowany użytek ekologiczny zlokalizowany jest w północno – wschodniej części mpzp. W jego granicach wyznaczono tereny zieleni, zieleni wysokiej, zieleni ochronnej, plaży i wydm nadmorskich oraz tereny rolne, chroniąc je przed zainwestowaniem. Obecnie teren jest już w ten sposób zagospodarowany, a projekt planu jedynie porządkuje zapisy i wskazuje najlepszy sposób zagospodarowania, zgodny z warunkami ekofizjograficznymi. W szczegółowych ustaleniach planu należy wskazać na zakazy i obowiązki zagospodarowania terenu i kształtowania ładu przestrzennego oraz zakazy i obowiązki tymczasowego zagospodarowania terenu i kształtowania ładu przestrzennego. Do najważniejszych należą: lokalizacja nowych obiektów sanitarnych na potrzeby plaży, wyznaczenie istniejących przejść na plażę oraz zakaz zabudowy (za wyjątkiem zabudowy tymczasowej, budowli hydrotechnicznych i budowli służących gospodarce leśnej, obronności lub bezpieczeństwa państwa, itp.). Istotny jest również zakaz lokalizacji i działalności przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Za niekorzystne należy uznać wprowadzenie niewielkiego terenu usług i komunikacji samochodowej. Obszar ten nie ingeruje w cenne przyrodniczo siedliska, czy stanowiska chronionych roślin i zwierząt.

Ocena zapisów planu w kontekście art. 33 ustawy o ochronie przyrody

Zgodnie z art. 33 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r., poz. 1614):

„Art. 33. 1. Zabrania się, z zastrzeżeniem art. 34, podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności:

- 1) pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000 lub
- 2) wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub
- 3) pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty, znajdujących się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, do czasu zatwierdzenia przez Komisję Europejską jako obszary mające znaczenie dla Wspólnoty i wyznaczenia ich jako specjalne obszary ochrony siedlisk.

3. Projekty polityk, strategii, planów i programów oraz zmian do takich dokumentów a także planowane przedsięwzięcia, które mogą znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a które nie są bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub obszarów, o których mowa w ust. 2, lub nie wynikają z tej ochrony, wymagają przeprowadzenia odpowiedniej oceny oddziaływania na zasadach określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o

środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Zapisy projektowanego planu nie stoją w sprzeczności z w/cyt. art. 33 u.o.p. W mpzp zakazuje się lokalizacji i działalności przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego w tym łączności publicznej i infrastruktury technicznej oraz zabudowy mieszkaniowej, o ile ustalenia szczegółowe uchwały nie stanowią inaczej. Ponadto na terenach Natury 2000 ustala się przeznaczenia terenów zgodne z typem siedliska, tj. wyznacza się tereny zieleni, lasów, wód powierzchniowych i terenów rolniczych oraz określa się zasady ich zagospodarowania, co chroni te obszary przed wprowadzaniem niepożądanych funkcji, a także ochroni stanowiska cennych zwierząt i roślin.

Projekt planu nie narusza integralności obszarów Natura 2000.

Zapisy planu nie ingerują negatywnie w cenne przyrodniczo obszary. Dzięki określeniu zasad związanych z rozwojem infrastruktury, pośrednio przyczyniają się do poprawy ich stanu. Istotne są tu ustalenia dotyczące gospodarki odpadami, postępowanie ze ściekami i wodami opadowymi, a także dopuszczenie odnawialnych źródeł energii.

Ocenia się zatem, że projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie narusza zapisów art. 33 ustawy o ochronie przyrody.

4.3. Oddziaływanie projektu mpzp poza obszarem opracowania

Proponowane zagospodarowanie będzie oddziaływało na środowisko również poza ustalonymi granicami. Wprowadzenie nowych elementów zainwestowania wiąże się ze zwiększonym poborem wody z sieci wodociągowej i wzrostem zużycia energii elektrycznej. Transport samochodowy będzie oddziaływał na całej trasie dojazdowej do obiektów zlokalizowanych na omawianym terenie. Powstałe odpady będą stanowić obciążenie dla środowiska w miejscu ich dalszego zagospodarowania. Sposób odprowadzania ścieków oraz zbierania odpadów realizowany będzie zgodnie z polityką przyjętą przez władze gminy. Zaistniałe emisje przyczynią się do ogólnego stanu środowiska w gminie (migracja zanieczyszczeń przez powietrze atmosferyczne).

4.4. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Transgraniczne oddziaływanie na środowisko, o którym mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oceniane jest w aspekcie granic międzynarodowych. Proponowany projekt mpzp nie zawiera rozstrzygnięć, ani nie stwarza możliwości, w wyniku których mogłoby wystąpić transgraniczne oddziaływanie na środowisko. Zagospodarowanie obszaru nie będzie oddziaływać na środowisko terenów położonych poza granicami kraju.

4.5. Informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych dokumentów powiązanych z projektem mpzp

Zgodnie z art. 52 ust 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w prognozie oddziaływania na środowisko uwzględnia się informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem dokumentu będącego przedmiotem postępowania.

Autorowi niniejszej prognozy nie były dostępne prognozy oddziaływania na środowisko do opracowań planistycznych odnoszących się do badanego obszaru.

4.6. Kompleksowa ocena skutków wpływu ustaleń projektu mpzp na środowisko

Ocenę następstw realizacji ustaleń planu dokonano z podziałem ze względu na wpływ na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego i antropogenicznego (w tym na zdrowie ludzi)

znajdującego się w obrębie granic omawianego obszaru, uwzględniając wzajemne zależności między nimi. Wpływ na środowisko skutków realizacji planu różnicuje się w zależności od:

- bezpośrednio oddziaływania – bezpośrednio, pośrednie, wtórne, skumulowane;
- okresu trwania oddziaływania – długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe;
- częstotliwości oddziaływania – stałe, chwilowe;
- charakteru zmian – pozytywne, negatywne, bez znaczenia;
- zasięgu oddziaływania – miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponadregionalne;
- trwałości przekształceń – nieodwracalne, częściowo odwracalne, odwracalne, możliwe do rewaloryzacji;
- intensywności przekształceń - nieistotne, nieznaczne, zauważalne, duże, zupełne.

Oddziaływanie na poszczególne komponenty środowiska zgodnie z przyjętymi założeniami przedstawiono również w formie tabelarycznej i na rysunku prognozy.

Tab. 2. Zróżnicowanie skutków oddziaływania na poszczególne elementy środowiska – tereny zabudowane i komunikacji.

Oddziaływanie na:	Oddziaływanie pod względem:						
	bezpośredniości	okresu trwania	częstotliwości	charakteru zmian	zasięgu	trwałości przekształceń	intensywności przekształceń
świat przyrody i bioróżnorodność	Bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe	nieodwracalne	zauważalne
gleby i powierzchnię terenu	bezpośrednie	długoterminowe i krótkoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe	nieodwracalne	zauważalne
powietrze atmosferyczne	bezpośrednie i wtórne	długoterminowe i krótkoterminowe	stałe i chwilowe	negatywne	miejscowe i lokalne	możliwe do rewaloryzacji	zauważalne
klimat lokalny	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	nieznaczne
klimat akustyczny	bezpośrednie	długoterminowe i krótkoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe	odwracalne	zauważalne
wody	pośrednie	długoterminowe	stałe	negatywne	Miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	nieznaczne
krajobraz i zabytki	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne i negatywne	miejscowe	nieodwracalne	zauważalne
ludzi	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	zauważalne

Funkcje powodujące przekształcenia w środowisku przyrodniczym i krajobrazie, skutkujące emisją hałasu, zanieczyszczeń do atmosfery i wód (Tab. 2)

Planowane tereny zabudowane będą miały zróżnicowany wpływ na środowisko. Funkcjonowanie nowych terenów wiąże się z większym poborem wody oraz odprowadzaniem ścieków i odpadów, a także emisją hałasu i zanieczyszczeń atmosferycznych. Ustalenia planu w zakresie ochrony środowiska i wyposażenia terenów w infrastrukturę techniczną pozwalają zminimalizować negatywny wpływ przewidywanych funkcji na środowisko, w tym jakość wód, powietrza atmosferycznego i klimat akustyczny. Rozwój nowych funkcji przyczyni się do zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnej i utraty walorów produkcyjnych gleb. Ustalenia mpzp przewidują minimalne udziały powierzchni biologicznie czynnej na działkach budowlanych, co stwarza możliwości w zakresie kształtowania terenów zieleni urządzonej. Spodziewać się będzie można nasadzeń ozdobnych gatunków drzew i krzewów. Wprowadzenie zabudowy przyczyni się do nieznacznego przekształcenia morfologii terenu.

Tab. 3. Zróżnicowanie skutków oddziaływania na poszczególne elementy środowiska - tereny wód powierzchniowych, tereny zieleni.

Oddziaływanie na:	Oddziaływanie pod względem:						
	bezpośredniości	okresu trwania	częstotliwości	charakteru zmian	zasięgu	trwałości przekształceń	intensywności przekształceń
świat przyrody i bioróżnorodność	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe, lokalne	odwracalne	zauważalne

gleby i powierzchnię terenu	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	duże
powietrze atmosferyczne	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	duże
klimat lokalny	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	odwracalne	duże
klimat akustyczny	bez znaczenia	bez znaczenia	stałe	pozytywne	miejscowe	bez znaczenia	zauważalne
wody	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	zauważalne
krajobraz i zabytki	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	odwracalne	zauważalne
ludzi	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	bez znaczenia	zauważalne

Funkcje o pozytywnym wpływie na środowisko (Tabela 3)

Tereny zieleni, wód powierzchniowych mają pozytywne oddziaływanie na środowisko przyrodnicze, a także środowisko życia mieszkańców. Mają one znaczenie dla zachowania walorów przyrodniczych i krajobrazowych. Zieleń wysoka tworzy powierzchnię pochłaniającą zanieczyszczenia atmosferyczne, wytwarzającą tlen i retencjonującą część opadów atmosferycznych. Ponadto wpływa korzystnie na klimat lokalny na terenach zabudowanych i pełni rolę izolacyjną głównie przed hałasem. Wody powierzchniowe i tereny zieleni stanowią miejsce występowania roślin i zwierząt. Pełnią także istotną rolę w przemieszczaniu się roślin, zwierząt i grzybów, współtworząc korytarze ekologiczne, a w otoczeniu zabudowy tworzą tereny rekreacji i wypoczynku.

Tab. 4. Zróżnicowanie skutków oddziaływania na poszczególne elementy środowiska – tereny rolne.

Oddziaływanie na:	Oddziaływanie pod względem:						
	bezpośredniość i	okresu trwania	częstotliwość i	charakter u zmian	zasięgu	trwałości przekształceń	intensywność i przekształceń
świat przyrody i bioróżnorodność	Bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	zauważalne
gleby i powierzchnię terenu	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	nieodwracalne	duże
powietrze atmosferyczne	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia
klimat lokalny	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	nieznaczące
klimat akustyczny	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia
wody	Bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe, lokalne i ponadlokalne	częściowo odwracalne	zauważalne
krajobraz i zabytki	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	odwracalne	zauważalne
ludzi	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	zauważalne

Funkcje nie wywołujące istotnych zmian w środowisku – tereny rolne (Tabela 4)

Istniejące tereny rolne nie będą powodować istotnych zmian jakości środowiska. W dalszym ciągu występować będą zagrożenia dla wód powierzchniowych i podziemnych powodowane nadmiernym zużyciem nawozów sztucznych i środków ochrony roślin. Ekosystem rolniczy charakteryzuje się niewielkim poziomem zróżnicowania biologicznego, ujednoliconym składem gatunkowym wyrównanym poziomem wiekowym zbiorowisk roślinnych. Niemniej jednak może stanowić miejsce pojawiania się związanych z agrocenozą zwierząt (np. ptaków przylatujących na żer). Obecność terenów otwartych sprzyja migracji roślin, zwierząt i grzybów. Z punktu widzenia gospodarki człowieka, utrzymanie tych terenów ma znaczenie dla zachowania przydatnych dla rolnictwa gleb.

5. Metody analizy realizacji postanowień projektu mpzp

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień projektu planu pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska i ładu przestrzennego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków. Skutki realizacji omawianego dokumentu podlegają badaniom w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring poszczególnych komponentów środowiska prowadzi Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Państwowy Instytut Geologiczny, starosta powiatu kołobrzeskiego, zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska oraz ustawą Prawo wodne.

Zgodnie z art. 55 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko organ opracowujący dokument prowadzi monitoring skutków realizacji postanowień planu w zakresie oddziaływania na środowisko (np. hałasu, jakości gleb, wód, realizacji zabudowy terenów w planach miejscowych). Monitoring ten powinien być prowadzony w oparciu o wyniki badań przeprowadzonych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, a także innych badań wykonywanych w zależności od zapotrzebowania np. w przypadku pojawienia się skarg mieszkańców na uciążliwości prowadzonej działalności w oparciu o MPZP.

Częstotliwość przeprowadzania analiz powinna być uwarunkowana częstotliwością badania aktualności kierunków polityki przestrzennej, zawartych w planach, programach i studiach oraz w aktach prawa miejscowego. Zgodnie z art. 32 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wyniki omawianych analiz powinny być przekazywane co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady. Proponuje się zatem, aby analizy dotyczące ochrony środowiska były przeprowadzane również z taką częstotliwością.

6. Przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

Zgodnie z art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, prognoza oddziaływania na środowisko zawiera rozwiązania mające na celu zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu.

W celu ograniczenia lub eliminacji niekorzystnego wpływu na środowisko będącego efektem realizacji mpzp należy uwzględnić:

- konieczność dotrzymania wszelkich obowiązujących norm dotyczących ochrony poszczególnych komponentów środowiska;
- ograniczenie zasięgu uciążliwości do granic działki inwestora,
- zachowanie jak największej liczby drzew i krzewów towarzyszących zabudowie,
- przestrzeganie przepisów prawnych obowiązujących w obrębie obszarów chronionych.

Pozostałe przyjęte w projekcie planu rozwiązania pozwalające zminimalizować lub ograniczyć niekorzystne oddziaływania uznaje się za wystarczające. Rozwiązania te zostały przedstawione w poprzednich rozdziałach prognozy. Nie przedstawia się zatem dodatkowych rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.

Do rozwiązań służących ochronie środowiska, które zawiera opisywany projekt mpzp należą:

- obowiązek utworzenia zieleni jako powierzchni biologicznie czynnej na działkach budowlanych;
- odprowadzanie ścieków do sieci kanalizacji;
- sposób postępowania z wodami opadowymi i roztopowymi;

- ograniczenie emisji zanieczyszczeń atmosferycznych z budynków poprzez dopuszczenie stosowania do ogrzewania energii odnawialnej;
- sposób postępowania z odpadami komunalnymi.

7. Rozpatrzenie rozwiązań alternatywnych do przyjętych w projekcie opisywanego dokumentu

Ustalenia analizowanego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są wynikiem kompromisu pomiędzy wymogami ochrony środowiska i życia człowieka, a koniecznością rozwoju urbanistycznego. Zaprezentowane rozwiązania są zgodne z ustawodawstwem odrębnym, dokumentami planistycznymi obowiązującymi na terenie gminy i wykorzystują instrumenty planistyczne służące do zrównoważonego rozwoju terenów zurbanizowanych. Ustalenia mpzp nie ingerują w tereny o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych oraz zawierają zapisy korzystne dla środowiska.

W zakresie rozwiązań alternatywnych można rozważyć podniesienie wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej w obrębie działek budowlanych. Ponadto należy rozważyć odstąpienie od zagospodarowania usług turystycznych w rejonie występowania łąk trzęślicowych w zachodniej części obszaru.

Rozwiązaniem alternatywnym jest również brak realizacji analizowanego dokumentu, jest to jednak całkowicie sprzeczne z zamierzeniami inwestycyjnymi i interesem ekonomicznym miasta oraz oczekiwaniami i potrzebami mieszkańców.

8. Informacje o celach ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, krajowym i lokalnym oraz powiązania z innymi dokumentami

Działania przewidziane w mpzp w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego oraz skutków oddziaływania kierunków jego zagospodarowania mają charakter lokalny, jednak uwzględniają cele ochrony środowiska zawarte w dokumentach strategicznych opracowywanych na szczeblu krajowym i regionalnym oraz w dyrektywach Unii Europejskiej.

Dokumenty na szczeblu międzynarodowym

Do najważniejszych dokumentów zaliczyć należy:

- Dyrektywa 98/83/UE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi,
- Dyrektywa Ramowej UE dotyczącej wody, przyjętej w 1997 r.,
- Dyrektywa 98/15/EC z 27 lutego 1998 r. dot. wprowadzania zanieczyszczeń do wód,
- Dyrektywa Ramowej w sprawie ogólnych zasad gospodarowania odpadami 75/442/EWG z 15 lipca 1975 r., Dyrektywy 9/31 WE w sprawie odpadów niebezpiecznych,
- Dyrektywa 43/92 EEC z 21 maja 1992 r. (z późn. zm.) w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory oraz Dyrektywy 79/409/EWG z 2 kwietnia 1979 r. o ochronie ptaków, będąca podstawą tworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000.

Dokumenty na szczeblu krajowym

Do dokumentów o randze krajowej należą m.in.:

- II Polityka ekologiczna państwa, która nawiązuje do priorytetowych kierunków działań określonych w VI Programie działań Unii Europejskiej w dziedzinie środowiska. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Swoje cele i

zakres działań wyznacza w trzech horyzontach czasowych: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025.

- Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań mówi o zachowaniu całej rodzimej przyrody, bez względu na jej formę użytkowania oraz stopień jej przekształcenia lub zniszczenia.
- Krajowy Program Zwiększania Lesistości, który jest instrumentem polityki leśnej w zakresie kształtowania przestrzeni przyrodniczej kraju, zawiera ogólne wytyczne sporządzania regionalnych planów przestrzennego zagospodarowania w dziedzinie zwiększania lesistości.
- Krajowy Plan Gospodarki Odpadami określa zakres działania niezbędny do zaplanowania zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju, w sposób zapewniający ochronę środowiska z uwzględnieniem obecnych i przyszłych możliwości technicznych, organizacyjnych.
- Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych jest programem inwestycji rozbudowy systemów oczyszczalni ścieków w sektorze komunalnym. Program pozwoli na wyeliminowanie nieoczyszczonych ścieków (pochodzących ze źródeł miejskich i aglomeracji) z wód powierzchniowych. Dokument dotyczy także poprawy jakości wód powierzchniowych, będących potencjalnym źródłem poboru ujęć komunalnych. Zamierzeniem Programu jest również pobudzenie inicjatyw lokalnych (nowe miejsca pracy) oraz pełne dostosowanie do wymogów Unii Europejskiej w zakresie wyposażenia w system oczyszczalni ścieków i kanalizacji.

Biorąc pod uwagę specyfikę planu miejscowego najistotniejsze cele wymienionych dokumentów odnoszą się do ochrony środowiska przyrodniczego i bioróżnorodności. Przeprowadzona w poprzednich rozdziałach analiza wykazała brak negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze na większości terytorium planu i terenów do niego przyległych.

Wszelkie akty prawne oraz pośrednio dokumenty związane z polityką przestrzenną i polityką ekologiczną państwa są zgodne z przepisami prawa międzynarodowego oraz ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi. W szczególności dostosowywane są również do prawa Unii Europejskiej i polityk przyjętych przez kraje wspólnoty. Poszczególne dyrektywy unijne (np. Dyrektywa Siedliskowa, Dyrektywa Ptasia, Dyrektywa Wodna) transponowane są do prawodawstwa polskiego i mają odzwierciedlenie w wiążących aktach prawnych.

9. Streszczenie

Niniejsze opracowanie analizuje i ocenia potencjalny wpływ realizacji ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kołobrzeg w części obrębu Grzybowo. Przedmiotem planu jest przeznaczenie terenów pod: tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami, tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usług turystyki, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej, tereny zabudowy usług turystycznych, tereny zabudowy usług obsługi zaplecza turystów, tereny zabudowy usług turystycznych i usług zdrowia, tereny zabudowy usługowej, tereny zabudowy usługowej, składów i magazynów, tereny usług sakralnych, terenu usług publicznych, tereny obsługi komunikacji samochodowej i zabudowy usługowej, tereny zieleni urządzonej z usługami, tereny zieleni urządzonej z terenami sportu i rekreacji, tereny zieleni urządzonej, tereny lasów, tereny zieleni nieurządzonej, tereny rolnicze, tereny wód powierzchniowych śródlądowych, tereny dróg publicznych oraz tereny dróg wewnętrznych, ciągi pieszo-jezdne, ciągi piesze oraz tereny infrastruktury technicznej.

Obszar planu położony jest w północnej części wsi Grzybowo, w województwie zachodniopomorskim, w powiecie kołobrzeskim, w gminie Kołobrzeg, 6 km na zachód od Kołobrzegu. Granice planu wyznacza wybrzeże Bałtyku na północy, ul. Kołobrzaska od wschodu i południa oraz ul. Zachodnia od wschodu.

Zagospodarowanie terenu objętego projektem mpzp stanowią głównie tereny zurbanizowane z zabudową jednorodzinną, zabudową jednorodzinną pełniącą funkcje

pensjonatów i rekreacyjną, zabudową związaną z turystyką (hotele, większe pensjonaty), usługi (w tym handlu i gastronomii) oraz zabudowa związana z działalnością gospodarczą. W północnej części obszaru, w pobliżu zabudowań występuje pas nieużytków porośniętych głównie roślinnością trawiastą.

Teren opracowania zbudowany jest głównie z utworów czwartorzędowych.

Zgodnie z aktualnym planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, obszar objęty opracowaniem położony jest na styku jednolitych części wód powierzchniowych: nr RW600023432189 Błotnica z jeziorem Kamienica w zachodniej części i RW60002244999 Parsęta od Wielkiego Rowu do ujścia we wschodniej części planu oraz w obrębie jednolitych części wód podziemnych nr PLGW60009.

Według regionalizacji klimatycznej przeprowadzonej przez A. Wosia (1999), omawiany teren leży w granicach regionu Środkowonadmorskiego, który wyróżnia się znaczną liczbą dni z pogodą umiarkowaną ciepłą (153). Według Prawdzica niemal cały obszar gminy Kołobrzeg znajduje się w krainie klimatycznej zwanej Krainą Nadmorską. Klimat tej krainy kształtowany jest w znacznym stopniu przez morze.

Dominują gleby wytworzone z piasków gliniastych mocnych i piasków gliniastych lekkich. Zgodnie z dostępnymi materiałami geodezyjnymi, na terenie grzybowa występują grunty rolnicze, łąki i pastwiska i lasy IV i V klasy bonitacyjnej.

Zróżnicowanie siedlisk i tym samym roślinności potencjalnej w gminie Kołobrzeg jest znaczne. Flora roślin naczyniowych obejmuje co najmniej ok. 718 gatunków roślin. Na zróżnicowanie flory wpływa zróżnicowanie siedlisk i antropopresji. Gmina Kołobrzeg stanowi obszar o bardzo dużych walorach faunistycznych. Wpływ na to ma obecność na terenie lasów, mokradeł, stawów, jez. Resko i rozległych łąk. Teren gminy stanowi istotne miejsce do bytowania wielu gatunków zwierząt podlegających ochronie.

Na terenie objętym planowanym mpzp występują obszary chronione na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody, którymi są: Obszar Natura 2000 Wybrzeże Trzebiatowskie PLB320010, Obszar Natura 2000 Trzebiatowsko Kołobrzeski Pas Nadmorski PLH320017, Obszar Chronionego Krajobrazu "Koszaliński Pas Nadmorski". Ponadto na terenie planu wyznaczono obszar pod projektowany użytek ekologiczny „Uroczysko Grzybowo”. W bezpośrednim sąsiedztwie omawianego terenu zlokalizowany jest Obszar Natura 2000 Zatoka Pomorska PLB990003.

Stan większości parametrów powietrza atmosferycznego kwalifikuje się do klasy A (nie ma przekroczeń poziomów dopuszczalnych i poziomów docelowych). W przypadku benzo(a)pirenu przekroczenia takie występują, stąd zakwalifikowano obszar do klasy C.

Klimat akustyczny kształtowany będzie głównie przez pojazdy przemieszczające się drogami i ulicami zlokalizowanymi na terenach objętych planem.

Teren planu zlokalizowany jest w dorzeczu Odry w obrębie jednolitych części wód powierzchniowych:

- nr RW600023432189 Błotnica z jeziorem Kamienica, silnie zmieniona CW, monitorowana. Aktualny stan JCWP został oceniony jako zły. Celem środowiskowym jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego do 2027 roku, jednocześnie oceniono ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych jako zagrożone,

- nr RW60002244999 Parsęta od Wielkiego Rowu do ujścia, silnie zmieniona CW, monitorowana. Aktualny stan JCWP został oceniony jako zły. Celem środowiskowym jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego; możliwość migracji organizmów wodnych na odcinku cieku istotnego - Parsęta w obrębie JCWP oraz dobrego stanu chemicznego do 2027 roku, jednocześnie oceniono ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych jako zagrożone.

W przypadku wód podziemnych, omawiany obszar leży w obrębie jednolitych części wód podziemnych nr PLGW60, gdzie stan ilościowy i stan chemiczny ocenione zostały jako dobre. Celem środowiskowym jest utrzymanie dobrego stanu ilościowego oraz dobrego stanu chemicznego, jednocześnie ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych ocenione zostało jako niezagrażone.

Z analizy ustaleń planu i oceny zgodności z warunkami ekofizjograficznymi wynika, że projekt planu został sporządzony zgodnie z przepisami ochrony środowiska. Nie ma większych przeszkód dla wprowadzania nowego zagospodarowania na przedmiotowym terenie. Projekt planu zgodny jest z polityką przestrzenną nakreśloną w „Studium uwarunkowań i kierunków

zagospodarowania przestrzennego gminy Kołobrzeg”. W projekcie planu przyjęto rozwiązania techniczne, mające na celu ochronę środowiska, krajobrazu i dóbr materialnych.

Oceniono wpływ realizacji projektu planu na poszczególne elementy środowiska. W odniesieniu do świata przyrody i bioróżnorodności nastąpią nieodwracalne zmiany w strukturze gatunkowej roślin. Planowane zmiany użytkowania polegać będą głównie na przekształceniu terenów dotychczas niezagospodarowanych i częściowo rolnych w teren zurbanizowany. Przestrzeń zurbanizowana nie będzie tworzyć dogodnych warunków dla pojawiania się dziko żyjących gatunków roślin i zwierząt. W projekcie planu obowiązywać będą zapisy mówiące o utworzeniu powierzchni terenów biologicznie czynnych, na których będzie pojawiać się zieleń.

Realizacja planu spowoduje przekształcenie morfologii terenu na potrzeby wykopania fundamentów budynków oraz innych obiektów budowlanych. Pokrywa glebowa w miejscach sytuowania zabudowy zostanie zdjęta. Zapisy planu zawierają rozwiązania powodujące, że przekształcenia rzeźby terenu nie będą duże, a charakter ukształtowania terenu zostanie zachowany. Zwiększenie areалу terenów zabudowanych i utwardzonych obniży zdolności retencyjne podłoża, jednakże obowiązek tworzenia powierzchni biologicznie czynnej spowoduje minimalizację niekorzystnego zjawiska.

Nowe zagospodarowanie spowoduje pojawienie się nowych emitorów zanieczyszczenia środowiska. Zapisy planu zakładają pozyskiwanie ciepła z sieci oraz indywidualnie, w tym z odnawialnych źródeł energii.

Na terenach przeznaczonych pod zabudowę przewiduje się przekształcenie warunków klimatu miejscowego w kierunku topoklimatu umiarkowanego.

Klimat akustyczny kształtowany będzie przez ruch samochodowy. Ruch w obrębie dróg zbiorczych, dojazdowych i wewnętrznych na terenach zamieszkałych nie powinien wpływać w sposób istotny na pogorszenie aktualnego, korzystnego stanu klimatu akustycznego.

Przyjęto korzystne rozwiązania mające na celu ochronę stanu środowiska gruntowo-wodnego. Najkorzystniejszym rozwiązaniem jest wyposażenie terenu w system kanalizacji sanitarnej. Istotne są również zapisy mówiące o postępowaniu z wodami opadowymi i roztopowymi. Rozwiązania te należy uznać za skuteczne, możliwe do spełnienia i sprzyjające osiągnięciu wyznaczonych celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych.

Dopuszczone kategorie przeznaczenia i funkcji terenów zasadniczo wykluczają możliwość realizacji inwestycji i obiektów mogących w sposób negatywny wpłynąć na środowisko życia i zdrowie mieszkańców.

Potencjalne oddziaływania skumulowane obejmują emisję hałasu oraz emisje zanieczyszczeń gazowych i pyłowych do atmosfery.

Sposób zagospodarowania terenu nie będzie wywierać znaczącego negatywnego oddziaływania na formy ochrony przyrody.

Proponowane zagospodarowanie będzie oddziaływało na środowisko również poza ustalonymi granicami. Zagospodarowanie nie będzie oddziaływać na środowisko terenów położonych poza granicami kraju.

Funkcje terenów powodujące przekształcenia w środowisku przyrodniczym i krajobrazie, skutkujące emisją hałasu, zanieczyszczeń do atmosfery i wód (tereny zabudowane i komunikacji) charakteryzują się większym poborem wody, odprowadzaniem ścieków i odpadów, a także emisją hałasu i zanieczyszczeń atmosferycznych. Zmniejszy się powierzchnia biologicznie czynna oraz utracone zostaną walory produkcyjne gleb.

Przedstawiono rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko: konieczność dotrzymania wszelkich obowiązujących norm dotyczących ochrony poszczególnych komponentów środowiska, ograniczenie zasięgu uciążliwości do granic działki inwestora. Pozostałe rozwiązania w projekcie planu uznaje się za wystarczające.

W zakresie rozwiązań alternatywnych można rozważyć podniesienie wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej w obrębie działek budowlanych.

Projekt MPZP powiązany jest z dokumentami takimi jak plany, programy i polityki oraz zawiera sposoby uwzględniania celów ochrony środowiska.

10. Spis literatury

Na potrzeby niniejszego opracowania wykorzystano następujące opracowania:

- „Podstawowe opracowanie ekofizjograficzne gminy Kołobrzeg”, P.P. Geo-Graf, Kołobrzeg 2008 r.;
 - „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kołobrzeg”, Kołobrzeg 2018 r.;
 - „Program ochrony środowiska dla Gminy Kołobrzeg na lata 2017-2020 z perspektywą do 2024”, A. Karkowski, W. Pająk, Poznań 2018 r.;
 - „Waloryzacja przyrodnicza gminy Kołobrzeg”, Biuro Konserwacji Przyrody, M. Zimnicka-Pluskota, D. Spieczyński, Szczecin 2015 r.;
 - Informacje o stanie środowiska w województwie zachodniopomorskim publikowane przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Szczecinie,
 - J. Kondracki „Geografia Polski, mezoregiony fizyczno-geograficzne”, PWN 1994 r.,
 - Liro A., Strategia wdrażania krajowej sieci ekologicznej ECONET–POLSKA, Fundacja IUCN Poland, Warszawa, 1998;
 - Standardowe formularze danych Natura 2000;
 - Materiały kartograficzne udostępnione na stronach internetowych:
<http://geoportal.kzgw.gov.pl>,
<http://epsh.pgi.gov.pl/epsh/>,
<http://mjwp.gios.gov.pl/mapa/>,
<http://bazagis.pgi.gov.pl/>,
<http://geoserwis.gdos.gov.pl>
 - Aktualne akty prawne pochodzące z bazy umieszczonej na stronie internetowej <http://isip.sejm.gov.pl>.
- Inne, nie wymienione w spisie pozycje, przytoczono w tekście opracowania.

Wrocław, 16.04.2024 r.

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że posiadam uprawnienia do sporządzania prognoz oddziaływania na środowisko (wykształcenie kierunkowe), zgodnie z wymogami art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Przemysław Malec

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że posiadam uprawnienia do sporządzania prognoz oddziaływania na środowisko (wykształcenie kierunkowe), zgodnie z wymogami art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Rafał Odachowski

